

USTAWA
z dnia 20 czerwca 1985 r.

o prokuraturze

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Prokuraturę stanowi Prokurator Generalny oraz podlegli mu prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
2. Prokurator Generalny jest naczelnym organem prokuratury. Funkcję Prokuratora Generalnego sprawuje Minister Sprawiedliwości.

Art. 2.

Zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw.

Art. 3.

1. Zadania określone w art. 2 Prokurator Generalny i podlegli mu prokuratorzy wykonują przez:
 - 1) prowadzenie lub nadzorowanie postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz sprawowanie funkcji oskarżyciela publicznego przed sądami,
 - 2) wytaczanie powództw w sprawach karnych i cywilnych oraz składanie wniosków i udział w postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych, jeżeli tego wymaga ochrona praworządności, interesu społecznego, własności lub praw obywateli,
 - 3) podejmowanie środków przewidzianych prawem, zmierzających do prawidłowego i jednolitego stosowania prawa w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach,
 - 4) sprawowanie nadzoru nad wykonaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu oraz innych decyzji o pozbawieniu wolności,
 - 5) prowadzenie badań w zakresie problematyki przestępczości oraz jej zwalczania i zapobiegania,

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044, Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 431, 432 i 433, Nr 73, poz. 484, Nr 85, poz. 571, Nr 136, poz. 959.

wykładnia TK z dnia 17 lutego 1993 r. (Dz.U. Nr 17, poz. 81) dot. art. 62 ust. 1 i 2.

- 5a) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie w systemach informatycznych danych, w tym danych osobowych, pochodzących z prowadzonych lub nadzorowanych na podstawie ustawy postępowań oraz z udziału w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia lub innych postępowaniach, przekazywanie danych i wyników analiz właściwym organom, w tym organom innego państwa, jeżeli przewiduje to ustawa lub umowa międzynarodowa ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską; administratorem tych danych, w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w ogólnokrajowych systemach informatycznych prokuratury jest Prokurator Krajowy,
 - 6) zaskarżanie do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych oraz udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem takich decyzji,
 - 7) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw, prowadzonej przez inne organy państwowe,
 - 8) współdziałanie z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi i organizacjami społecznymi w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa,
 - 8a) współpracę z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych,
 - 8b) współpracę i udział w działaniach podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską,
 - 9) opiniowanie projektów aktów normatywnych,
 - 10) podejmowanie innych czynności określonych w ustawach.
2. W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych lub innych organów wojskowych czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowani do wykonywania czynności w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Art. 4. (skreślony).

Art. 5.

Jeżeli uchwała organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie wojewody są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wnioskiem o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w wypadku uchwały organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić o stwierdzenie jej nieważności do sądu administracyjnego.

Art. 6.

[1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokurator apelacyjnych, okręgowych i rejonowych.]

<1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są

nowe brzmienie ust. 1 w art. 6 wchodzi w życie z dn.1.07.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 959).

prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokurator apelacyjnych, prokurator apelacyjnych w prokuraturach okręgowych, prokurator okręgowych, prokurator okręgowych w prokuraturach rejonowych i prokurator rejonowych.>

2. Prokuratorami wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej, wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych.
3. Prokuratorami Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu są prokuratorzy Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratorzy oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratorzy Biura Lustracyjnego oraz prokuratorzy oddziałowych biur lustracyjnych.

Art. 7.

Prokurator jest obowiązany do podejmowania działań określonych w ustawach, kierując się zasadą bezstronności i równego traktowania wszystkich obywateli.

Art. 8.

1. Prokurator przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach jest niezależny, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2-5 oraz art. 8a i 8b.
2. Prokurator jest obowiązany wykonywać zarządzenia, wytyczne i polecenia przełożonego prokuratora. Polecenie dotyczące treści czynności procesowej prokurator przełożony wydaje na piśmie, a na żądanie prokuratora - wraz z uzasadnieniem. W razie przeszkody w doręczeniu polecenia w formie pisemnej dopuszczalne jest przekazanie polecenia ustnie, z tym że przełożony jest obowiązany niezwłocznie potwierdzić je na piśmie.
3. Jeżeli prokurator nie zgadza się z poleceniem, może żądać zmiany polecenia lub wyłączenia go od wykonania czynności albo od udziału w sprawie. O wyłączeniu rozstrzyga ostatecznie prokurator bezpośrednio przełożony nad prokuratorem, który wydał polecenie.
4. Żądanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, prokurator zgłasza na piśmie wraz z uzasadnieniem przełożonemu, który wydał polecenie.
5. Polecenie dotyczące treści czynności procesowej, wydane przez prokuratora przełożonego innego niż prokurator bezpośrednio przełożony, nie może obejmować sposobu zakończenia postępowania przygotowawczego i postępowania przed sądem.
6. W przypadku gdy w postępowaniu sądowym ujawnią się nowe okoliczności, prokurator samodzielnie podejmuje decyzje związane z dalszym tokiem tego postępowania.
7. Prokurator przełożony w razie stwierdzenia oczywistej obrazy prawa przy prowadzeniu sprawy wytyka, niezależnie od innych uprawnień, właściwemu prokuratorowi uchybienie, po uprzednim zażądaniu - w razie potrzeby - wyjaśnień. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy. Art. 68 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
- 7a. Prokurator, któremu wytknięto uchybienie może, w terminie siedmiu dni, złożyć pisemne zastrzeżenie do prokuratora przełożonego, który wytknął uchybienie. W

razie wniesienia zastrzeżenia, prokurator przełożony uchyla wytknięcie uchybienia albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu.

- 7b. W przypadku przewidzianym w ust. 7a sąd dyscyplinarny wydaje postanowienie po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego oraz prokuratora, któremu wytknięto uchybienie, chyba że nie jest to możliwe. Na postanowienie odmawiające uwzględnienia zastrzeżenia prokuratorowi przysługuje zażalenie. Zażalenie rozpatruje ten sam sąd dyscyplinarny w innym równorzędnym składzie.
8. W razie stwierdzenia oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa, prokurator przełożony jest obowiązany żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko prokuratorowi, który obraży się dopuścił.

Art. 8a.

1. Prokurator przełożony uprawniony jest do zmiany lub uchylenia decyzji prokuratora podległego.
2. Zmiana lub uchylenie decyzji doręczonej stronom, ich pełnomocnikom lub obrońcom oraz innym uprawnionym podmiotom, może nastąpić wyłącznie z zachowaniem trybu i zasad określonych w ustawie.

Art. 8b.

1. Prokurator przełożony może powierzyć podległym prokuratorom wykonywanie czynności należących do jego zakresu działania, chyba że ustawa zastrzega określoną czynność wyłącznie do jego właściwości.
2. Prokurator przełożony może przejmować sprawy prowadzone przez prokuratorów podległych i wykonywać ich czynności, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9.

1. Organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej, a także inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich związki, organizacje zawodowe, samorządowe i inne organizacje społeczne udzielają Prokuratorowi Generalnemu i podległym mu prokuratorom pomocy w realizacji ich zadań.
2. Prokurator okręgowy lub rejonowy, z własnej inicjatywy bądź na wniosek jednostek organów samorządu terytorialnego albo właściwego wojewody, przedkłada im informację o stanie przestępczości i jej zwalczaniu w województwie, powiecie lub gminie (mieście, dzielnicy).

Rozdział 2

Organizacja prokuratury

Art. 10.

1. Prokurator Generalny kieruje działalnością prokuratury osobiście bądź przez zastępców Prokuratora Generalnego, wydając zarządzenia, wytyczne i polecenia.
2. Akty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć treści czynności procesowych.

- 2a. Uprawnienia Prokuratora Generalnego wynikające z ustawy może również wykonywać upoważniony przez niego zastępca Prokuratora Generalnego.
3. (uchylony).

Art. 11.

1. Prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury powołuje Prokurator Generalny, a prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury - Prokurator Generalny na wniosek Ministra Obrony Narodowej.
2. Kandydat na stanowisko prokuratorskie przedstawia informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, z zastrzeżeniem ust. 4. Wydanie zaświadczenia oraz badanie kandydata na stanowisko prokuratorskie odbywa się na zasadach dotyczących kandydata na stanowisko sędziowskie.
- 2a. Kandydat na stanowisko prokuratorskie urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. przedstawia również oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162) albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.
3. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska prokuratorskiego, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratorskiego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.
4. Przedstawianie informacji i zaświadczenia, o których mowa w ust. 2, a także zasięganie informacji, o której mowa w ust. 3, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko prokuratora oraz stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego lub wojskowego.
5. Przedstawiając informację, o której mowa w ust. 3, Komendant Główny Policji przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.
6. Prokurator Generalny, przed rozpatrzeniem kandydatury, zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratorskie o treści informacji uzyskanej od Komendanta Głównego Policji.

<Art. 11a.

1. **Powołanie na stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej i prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej następuje na wniosek prokuratora, zaopiniowany przez kolegium właściwej prokuratury apelacyjnej oraz przez kierownika jednostki organizacyjnej wyższego stopnia.**
2. **Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z wymaganymi opiniami, właściwy prokurator apelacyjny przekazuje Prokuratorowi Generalnemu. Jeżeli Prokurator Generalny nie uwzględni wniosku, z ponownym wnioskiem o powołanie można wystąpić po upływie trzech lat od daty odmownej decyzji Prokuratora Generalnego.**

dodany art. 11a
wchodzi w życie z dn.
1.07.2008 r. (Dz.U. z
2007 r. Nr 136, poz.
959).

- 3. Z wnioskiem może wystąpić również prokurator bezpośrednio przelożony. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.**
- 4. Prokurator prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej pełni służbę w prokuraturze rejonowej określonej w akcie powołania.**
- 5. Prokurator prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej pełni służbę w prokuraturze okręgowej określonej w akcie powołania.**
- 6. Prokurator prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej może zostać delegowany do pełnienia obowiązków prokuratora w prokuraturze okręgowej, a prokurator prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej do pełnienia obowiązków prokuratora w prokuraturze apelacyjnej.**
- 7. Stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej jest równorzędne pod względem wynagrodzenia ze stanowiskiem prokuratora prokuratury okręgowej, a stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej – ze stanowiskiem prokuratora prokuratury apelacyjnej. Do prokuratorów tych stosuje się przepisy art. 62 ust. 1a-1d.>**

Art. 12.

1. Prokuratora Krajowego jako zastępcę Prokuratora Generalnego oraz innych zastępców Prokuratora Generalnego powołuje, spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, i odwołuje z tych stanowisk - Prezes Rady Ministrów na wniosek Prokuratora Generalnego.
2. Jednym z zastępców Prokuratora Generalnego jest Naczelny Prokurator Wojskowy, którego powołuje, spośród prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Naczelny Prokurator Wojskowy kieruje w zastępstwie Prokuratora Generalnego działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 13.

1. (skreślony).
2. Do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem ust. 3-5 oraz art. 111, powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.
3. Do pełnienia funkcji zastępcy Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, powołuje, spośród prokuratorów wojskowych, i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.
4. Prokurator Generalny może określić funkcje w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, na które powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji prokurator apelacyjny.
5. Prokurator Generalny, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, może określić funkcje w wojskowych prokuraturach okręgowych i wojskowych prokuraturach garnizonowych, na które powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Naczelny Prokurator Wojskowy.

Art. 14.

1. Prokuratorem może być powołany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
- 4) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora,
- 5) ukończył 26 lat,
- 6) złożył egzamin prokuratorski lub sędziowski,
- 7) pracował w charakterze asesora prokuratorskiego lub sądowego co najmniej rok albo odbył w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury okres służby przewidziany w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Na prokuratora w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być powołany oficer zawodowy, oficer służby okresowej, zwani dalej „oficerem”, lub prokurator powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.

3. Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, nie dotyczą:

- 1) profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach naukowo-badawczych i innych placówkach naukowych,
- 2) sędziów,
- 3) adwokatów, radców prawnych oraz radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej trzy lata.

4. Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczą notariuszy.

<5. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej może być powołany prokurator prokuratury rejonowej, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

6. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej może być powołany prokurator prokuratury okręgowej, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

dodane ust. 5-7 w art. 14 wchodzi w życie z dn. 1.07.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 595).

7. Do okresów pełnienia służby wskazanych w ust. 5 i 6 wlicza się okresy pracy na stanowisku prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.>

Art. 14a.

1. Na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż sześćoletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury apelacyjnej i okręgowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu apelacyjnego lub okręgowego bądź wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dwunastu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.
2. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej ośmioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dziesięciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Wymagania odnośnie stażu i okresu pracy nie dotyczą sędziego sądu apelacyjnego.
3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu powszechnego lub wojskowego albo co najmniej przez okres sześciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.
4. Wymagany staż, o którym mowa w ust. 1-3, nie dotyczy osób wskazanych w art. 14 ust. 3 pkt 1.

**art. 15 utracił moc -
obw. Prez. TK (Dz.U.
z 1999 r. Nr 75, poz.
853)**

Art. 16.

1. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez sąd dyscyplinarny karą wymienioną w art. 67 ust. 1 pkt 2-4 lub art. 113 pkt 2-4, popełnił przewinienie służbowe, a w tym dopuścił się oczywistej obrazy przepisów prawa lub uchybił godności urzędu prokuratorskiego; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga odpowiednio opinii zebrania prokuratorów Prokuratury Krajowej lub Naczelnej Prokuratury Wojskowej albo opinii właściwego zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.
2. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na wniosek Ministra Obrony Narodowej w wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej służby wojskowej.
3. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora jednostki organizacyjnej prokuratury, który zrzekł się stanowiska prokuratora.

- 3a. Na wniosek prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędącego oficerem, który zrzekł się stanowiska prokuratora, Prokurator Generalny powołuje go na stanowisko równorzędne w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, niezależnie od liczby stanowisk prokuratorskich, chyba że nie spełnia on warunków wymaganych do powołania na stanowisko prokuratora.
- 3b. W razie odmowy powołania, o którym mowa w ust. 3a, zainteresowanemu służy skarga do Sądu Najwyższego.
4. Stosunek służbowy prokuratora wygasa po upływie trzech miesięcy od doręczenia zawiadomienia o odwołaniu, chyba że na wniosek zainteresowanego prokuratora określono krótszy termin.
- [5. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 2, prawomocne orzeczenie sądu, orzekające wobec prokuratora środek karny pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska prokuratora lub degradacji oraz prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające fakt złożenia przez prokuratora niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, pociąga za sobą, z mocy prawa, utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.]*
- ust. 5 niezgodny z Konstytucją - wyrok TK (Dz.U. z 2007 r. Nr 85, poz. 571)**
- 5a. Stosunek służbowy prokuratora wygasa z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.
6. (skreślony).

Art. 16a.

1. Przeniesienie prokuratora na inne miejsce służbowe może nastąpić tylko za jego zgodą.
2. Zgoda prokuratora na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadkach:
 - 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji prokuratury lub zniesienia danej jednostki organizacyjnej prokuratury albo przeniesienia jej siedziby,
 - 2) przeniesienia w wyniku kary dyscyplinarnej.
3. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 11 ust. 1.

Art. 17.

1. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Prokuratura Krajowa oraz prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe.
- 1¹. (skreślony).
2. Prokurator Generalny jest przełożonym prokuratorów powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
- 2a. Prokuraturą Krajową, w zakresie określonym przez Prokuratora Generalnego, kieruje Prokurator Krajowy. Prokurator Krajowy jest prokuratorem przełożonym

- prokuratorów Prokuratury Krajowej oraz prokuratorów pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.
- 2b. Prokuraturą apelacyjną kieruje prokurator apelacyjny. Prokurator apelacyjny jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.
 - 2c. Prokuraturą okręgową kieruje prokurator okręgowy. Prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury okręgowej oraz prokuratorów rejonowych i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej.
 3. Prokuraturą rejonową kieruje prokurator rejonowy. Prokurator rejonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury rejonowej.
 - 3a. Zastępca prokuratora apelacyjnego kieruje prokuraturą apelacyjną w zakresie ustalonym przez prokuratora apelacyjnego i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.
 - 3b. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio do zastępcy prokuratora okręgowego i zastępcy prokuratora rejonowego – na obszarze działania, odpowiednio, prokuratury okręgowej lub prokuratury rejonowej.
 4. Prokuratura Krajowa wchodzi w skład Ministerstwa Sprawiedliwości. Prokuraturę apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych. Prokuraturę okręgową tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur rejonowych. Prokuraturę rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych przypadkach może być utworzona więcej niż jedna prokuratura rejonowa w obrębie tej samej gminy.
 5. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości.
 - 5a. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może określić właściwość powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw niezależnie od miejsca ich popełnienia, oraz w sprawach cywilnych, administracyjnych, w sprawach o wykroczenia, a także w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustaw, mając na względzie skuteczne zwalczanie przestępczości i zapewnienie sprawności postępowań – niezależnie od ogólnej właściwości powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.
 6. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może tworzyć poza siedzibą prokuratury, a także znosić, ośrodki zamiejscowe prokuratur okręgowych lub rejonowych.
 - 6a. Pracownicy zniesionego ośrodka zamiejscowego przechodzą do prokuratury, której ośrodek zamiejscowy został zniesiony.
 - 6b. W Prokuraturze Krajowej tworzy się biura. W ramach biur mogą być tworzone – w zależności od potrzeb – wydziały lub inne komórki organizacyjne, w tym zamiejscowe. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych mogą być tworzone wydziały oraz – samodzielne lub wchodzące w skład wydziałów – działy. W prokuraturach rejonowych mogą być tworzone działy lub sekcje.
 - 6c. Biurami Prokuratury Krajowej kierują dyrektorzy, wydziałami biur Prokuratury Krajowej oraz wydziałami w prokuraturach apelacyjnych i okręgowych – naczelnicy, a działami w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych,

sekcjami w prokuraturach rejonowych oraz ośrodkami zamiejscowymi prokuratur okręgowych i rejonowych – kierownicy. W zależności od potrzeb, dyrektorzy i naczelnicy wydziałów biur Prokuratury Krajowej mogą mieć zastępców. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej 6 prokuratorów komórkami organizacyjnymi mogą kierować bezpośrednio prokurator rejonowy lub jego zastępca.

7. (skreślony).

8. Wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Naczelna Prokuratura Wojskowa, wojskowe prokuratury okręgowe oraz wojskowe prokuratury garnizonowe. W miarę potrzeby mogą być tworzone inne rodzaje wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

8a. Naczelną Prokuraturą Wojskową kieruje Naczelny Prokurator Wojskowy. Naczelny Prokurator Wojskowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz pozostałych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

8b. Wojskową prokuraturą okręgową kieruje wojskowy prokurator okręgowy. Wojskowy prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury okręgowej oraz wojskowych prokuratorów garnizonowych i prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych na obszarze działania wojskowej prokuratury okręgowej.

8c. Wojskową prokuraturą garnizonową kieruje wojskowy prokurator garnizonowy. Wojskowy prokurator garnizonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury garnizonowej.

8d. Zastępca Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego, wojskowego prokuratora garnizonowego i kierownika innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje daną jednostką w zakresie ustalonym przez jej kierownika i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów danej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury niższego stopnia na obszarze działania danej jednostki.

9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości tworzy i znosi wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury oraz ustala ich siedziby i terytorialny zakres działania.

Art. 17a.

1. Prawo wydawania poleceń co do treści czynności, o których mowa w art. 8 ust. 2, przysługuje prokuratorom przełożonym oraz – w zakresie zleconych czynności:

- 1) dyrektorom biur Prokuratury Krajowej – w stosunku do podległych prokuratorów pełniących czynności w tych biurach oraz prokuratorów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych,
- 2) naczelnikom wydziałów biur Prokuratury Krajowej – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach,
- 3) naczelnikom wydziałów i kierownikom działów oraz samodzielnych działów prokuratur apelacyjnych – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach (działach, samodzielnych działach) oraz prokuratorów okręgowych i rejonowych,

- 4) naczelnikom wydziałów oraz kierownikom działów, samodzielnych działów i ośrodków zamiejscowych prokuratur okręgowych – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach (działach, samodzielnych działach i ośrodkach zamiejscowych) oraz prokuratorów rejonowych,
- 5) kierownikom ośrodków zamiejscowych prokuratur rejonowych – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych ośrodkach.

Przepisy art. 8 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zastępców dyrektorów i naczelników wydziałów biur Prokuratury Krajowej wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2.
3. Prokuratorami bezpośrednio przełożonymi są:
 - 1) Prokurator Generalny – w stosunku do swoich zastępców, dyrektorów biur Prokuratury Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,
 - 2) Prokurator Krajowy – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,
 - 3) pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego, z wyłączeniem Naczelnego Prokuratora Wojskowego i Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięi Narodowej, w zakresie zleconych czynności – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,
 - 4) Naczelnny Prokurator Wojskowy oraz, w zakresie zleconych czynności, jego zastępca – w stosunku do prokuratorów Naczelnnej Prokuratury Wojskowej oraz wojskowych prokuratorów okręgowych i kierowników innych, równorzędnych, wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury,
 - 5) prokuratorzy apelacyjni, prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz, w zakresie zleconych czynności, ich zastępcy – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danej jednostce oraz w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych prokuratury bezpośrednio niższego stopnia na obszarze działania danej jednostki, z zastrzeżeniem pkt 6,
 - 6) kierownicy ośrodków zamiejscowych prokuratur okręgowych oraz, w zakresie zleconych czynności, ich zastępcy – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danym ośrodku oraz prokuratorów rejonowych na obszarze działania danego ośrodka zamiejscowego prokuratury okręgowej,
 - 7) prokuratorzy rejonowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi oraz, w zakresie zleconych czynności, ich zastępcy – w stosunku do prokuratorów, odpowiednio, danej prokuratury rejonowej lub wojskowej prokuratury garnizonowej,
 - 8) kierownicy ośrodków zamiejscowych prokuratur rejonowych – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danym ośrodku.
4. Prokurator pełniący funkcję kierownika komórki organizacyjnej w danej prokuraturze jest zwierzchnikiem służbowym w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tej komórce.

Art. 17b.

1. Do budynków jednostek organizacyjnych prokuratury nie wolno wnosić broni ani amunicji, a także materiałów wybuchowych i innych środków niebezpiecznych. Nie dotyczy to osób wykonujących w tych budynkach obowiązki służbowe wymagające posiadania broni.

2. Prokurator apelacyjny i odpowiednio prokurator okręgowy może zarządzić stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo w budynkach podlegających mu jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zapobiegających naruszaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku do ochrony tych budynków oraz osób w nich przebywających stosuje się przepisy o ochronie osób i mienia.

Art. 18.

1. Minister Sprawiedliwości ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury określający:
 - 1) wewnętrzną organizację i porządek funkcjonowania,
 - 2) zadania Wydziałów Budżetowo-Administracyjnych w prokuraturach apelacyjnych w zakresie obsługi finansowo-administracyjnej wydziałów zamiejscowych biur Prokuratury Krajowej,
 - 3) organizację pracy i sposób kierowania pracą,
 - 4) formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych i prokuratorów bezpośrednio przełożonych,
 - 5) tryb załatwiania spraw osobowych,
 - 6) organizację pracy organów kolegialnych,
 - 7) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych,
 - 8) sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy,
 - 9) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w postępowaniu administracyjnym i przed sądami administracyjnymi,
 - 10) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa,
 - 11) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków,uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności, sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, prowadzonych przez prokuratora lub z jego udziałem, w tym szybkość i efektywność działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora, przy jednoczesnym poszanowaniu gwarantowanych ustawowo praw i wolności podmiotów objętych działaniami prokuratury.
2. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze zarządzenia, zakres działania sekretariatów i innych działów administracji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.
- 2a. Przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do wewnętrznego urzędowania Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustali, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych

jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek. Rozporządzenie określa strukturę wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, organizację ich pracy, sposób kierowania tymi prokuraturami, w tym formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych, a także szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratorów wojskowych czynności w ramach postępowania karnego oraz – w zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami – innych czynności, zastrzeżonych ustawowo do właściwości prokuratorów wojskowych. Wydając rozporządzenie, należy uwzględnić specyfikę organizacji i funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, opartą na służbowym podporządkowaniu, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności i racjonalności działań prokuratury w strukturach wojskowych.

- 3a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, zakres działania sekretariatów i innych działów administracji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.
4. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa strój urzędowy prokuratorów biorących udział w rozprawach sądowych, uwzględniając charakter uroczysty stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.

Art. 19.

1. W prokuraturze apelacyjnej działa zgromadzenie prokuratorów, które składa się z prokuratorów prokuratury apelacyjnej oraz delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych i rejonowych działających na obszarze właściwości prokuratury apelacyjnej. Delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych i rejonowych, w liczbie równej liczbie prokuratorów prokuratury apelacyjnej, wybierają na okres dwóch lat, po połowie, zebrania prokuratorów prokuratur okręgowych i zebrania prokuratorów prokuratur rejonowych; Minister Sprawiedliwości ustala regulamin wyboru delegatów.
2. Przewodniczącym zgromadzenia prokuratorów jest prokurator apelacyjny.
3. Posiedzenie zgromadzenia prokuratorów zwołuje prokurator apelacyjny z inicjatywy własnej lub Prokuratora Generalnego, kolegium prokuratury apelacyjnej albo jednej piątej liczby członków zgromadzenia.

Art. 20.

Zgromadzenie prokuratorów:

- 1) wysłuchuje informacji prokuratora apelacyjnego o działalności prokuratur i pracy prokuratorów oraz wyraża opinię w tym zakresie,
- 2) ustala liczbę i wybiera dwie trzecie liczby członków kolegium prokuratury apelacyjnej,
- 3) wybiera przedstawiciela do Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
- 4) wybiera członków sądu dyscyplinarnego,
- 5) rozpatruje sprawozdania z działalności kolegium prokuratury apelacyjnej,

- 6) wyraża opinie o kandydatach na prokuratora apelacyjnego, prokuratorów okręgowych i prokuratorów rejonowych,
- 7) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego lub kolegium prokuratury apelacyjnej.

Art. 21.

1. Kolegium prokuratury apelacyjnej składa się z czterech do dziesięciu członków, wybieranych w dwóch trzecich przez zgromadzenie prokuratorów, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora apelacyjnego spośród prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury apelacyjnej jest prokurator apelacyjny.
2. Kadencja kolegium prokuratury apelacyjnej trwa dwa lata.
3. Posiedzenia kolegium prokuratury apelacyjnej zwołuje prokurator apelacyjny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

Art. 22.

Kolegium prokuratury apelacyjnej:

- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na prokuratorów prokuratury apelacyjnej i okręgowej,
- 3) wyraża opinię w przedmiocie odwołania prokuratora prokuratury apelacyjnej i okręgowej,
- 4) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego.

Art. 22a.

1. Kolegium prokuratury okręgowej składa się z czterech do dziesięciu członków wybieranych w dwóch trzecich przez zebranie prokuratorów prokuratury okręgowej oraz delegatów prokuratorów prokuratur rejonowych, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora okręgowego spośród podległych mu prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury okręgowej jest prokurator okręgowy.
2. Prokurator Generalny ustala regulamin wyboru delegatów, o których mowa w ust. 1.
3. Kadencja kolegium prokuratury okręgowej trwa dwa lata.
4. Posiedzenie kolegium prokuratury okręgowej zwołuje prokurator okręgowy z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

Art. 22b.

Kolegium prokuratury okręgowej:

- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na asesorów prokuratorskich oraz prokuratorów prokuratur rejonowych,
- 3) wyraża opinię w przedmiocie odwołania prokuratora prokuratury rejonowej,

- 4) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora okręgowego.

Art. 23.

1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym składa się z: trzech przedstawicieli wybranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Krajowej, przedstawiciela wybranego przez zebranie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, przedstawiciela wybranego przez zebranie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, przedstawicieli wybranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych - po jednym z każdej prokuratury apelacyjnej - oraz trzech prokuratorów powołanych przez Prokuratora Generalnego. Wybory prokuratorów na zebraniach odbywają się według regulaminów uchwalonych przez te zebrania. Przewodniczącym Rady jest Prokurator Generalny.
2. Kadencja Rady trwa dwa lata.
3. Posiedzenia Rady zwołuje Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków Rady.
4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Art. 24.

1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyraża opinię w sprawach podejmowanych z własnej inicjatywy lub przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, a w szczególności dotyczących:
 - 1) projektów wytycznych i zarządzeń Prokuratora Generalnego,
[2) stanu i rozwoju kadry prokuratorskiej oraz kierunków szkolenia prokuratorów, asesorów i aplikantów,]
<2) stanu i rozwoju kadry prokuratorskiej oraz kierunków szkolenia prokuratorów i asesorów.>
 - 3) okresowych ocen realizacji zadań prokuratury,
 - 4) kierunków działań w celu doskonalenia kwalifikacji zawodowych prokuratorów oraz poziomu ich pracy.
 - 5) kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród prokuratorów.
2. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym ustala także ogólną liczbę członków sądu dyscyplinarnego oraz wskazuje liczbę członków sądu dyscyplinarnego wybieranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Krajowej i zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.
3. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

nowe brzmienie pkt 2
w ust. 1 w art. 24
wchodzi w życie z dn.
1.01.2008 r. (Dz.U. z
2007 r. Nr 64, poz.
433)

Rozdział 3

Działalność prokuratury. Postępowanie przygotowawcze

Art. 25.

1. Prokurator, stosownie do przepisów ustaw, wszczyna i prowadzi postępowanie przygotowawcze albo zleca wszczęcie lub prowadzenie takiego postępowania innemu uprawnionemu organowi.
2. W toku postępowania przygotowawczego prokurator stosuje, w wypadkach przewidzianych w ustawach, środki zapobiegawcze wobec podejrzanych.
3. (skreślony).

Art. 26.

1. Prokurator sprawuje nadzór nad postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez uprawniony do tego inny organ. Zarządzenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym są wiążące.
2. W razie niewykonania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, na żądanie prokuratora, przełożony winnego funkcjonariusza wszczyna przeciwko niemu postępowanie służbowe lub dyscyplinarne.

Art. 27.

1. W razie gdy postępowanie przygotowawcze ujawni istnienie okoliczności sprzyjających popełnianiu przestępstw lub utrudniających ich ujawnianie, prokurator kieruje wystąpienie do odpowiedniego organu.
2. W wystąpieniu prokurator może żądać również przeprowadzenia kontroli, a także wszczęcia przeciwko winnym postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej, służbowej, materialnej lub innej przewidzianej w przepisach dotyczących stosunków pracy.
3. Organ do którego zwrócił się prokurator jest obowiązany w terminie 30 dni od daty otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach lub zajęтым stanowisku bądź o sposobie zakończenia kontroli lub postępowania.

Art. 28.

1. W razie umorzenia postępowania przygotowawczego, prokurator może, stosownie do okoliczności, przesłać sprawę właściwemu organowi w celu wszczęcia postępowania służbowego, dyscyplinarnego lub o wykroczenie albo w celu rozpatrzenia sprawy przez właściwą organizację społeczną lub zawodową.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, a także w razie skierowania sprawy do sądu z aktem oskarżenia.

Art. 29.

1. Wytyczne Prokuratora Generalnego w zakresie postępowania przygotowawczego są wiążące dla wszystkich organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego.

2. Wydawane przez ministrów akty normatywne dotyczące postępowania przygotowawczego wymagają uprzednio uzgodnienia z Prokuratorem Generalnym, a wydawane przez wojewodę - uprzednio uzgodnienia z prokuratorem okręgowym.
3. Ministrowie nadzorujący organy uprawnione do prowadzenia postępowania przygotowawczego obowiązani są do przedstawiania Prokuratorowi Generalnemu corocznych informacji o działalności tych organów w zakresie postępowania przygotowawczego.
4. Wojewodowie są obowiązani do składania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwym prokuratorom okręgowym.
5. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, składane są do końca stycznia roku następnego.

Art. 30.

1. Prokurator Generalny może występować do naczelnych i centralnych organów administracji państwowej o podjęcie środków w celu usprawnienia działalności podległych im organów w zakresie postępowania przygotowawczego.
2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują odpowiednio prokuratorom okręgowym i rejonowym w stosunku do wojewodów oraz organów samorządu terytorialnego.
3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach, o których mowa w ust. 1.

Art. 31.

W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych uprawnienia przewidziane w art. 29 ust. 1 i 2 i art. 30 przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu oraz odpowiednio podległym mu prokuratorom wojskowym.

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym

Art. 32.

1. Prokurator wykonuje czynności oskarżyciela publicznego przed wszystkimi sądami. Może również wykonywać te czynności w sprawach wniesionych do sądu przez innych oskarżycieli.
2. W razie gdy wyniki postępowania sądowego nie potwierdzają zarzutów oskarżenia, prokurator odstępuje od oskarżenia.
3. Prokurator wnosi, w wypadkach przewidzianych w ustawach, środki zaskarżenia od orzeczeń sądowych.

Art. 33-34. (skreślony).

Nadzór nad wykonywaniem decyzji o pozbawieniu wolności

Art. 35.

Prokurator sprawuje, w granicach przewidzianych ustawami, nadzór nad wykonywaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu i decyzji o pozbawieniu wolności.

Art. 36-38. (skreślone).

Art. 39.

1. Prokurator Generalny przedstawia Prezydentowi wnioski w przedmiocie ułaskawienia osób skazanych przez sądy.
2. W odniesieniu do wniosków w przedmiocie ułaskawienia osób skazanych przez sądy wojskowe uprawnienie określone w ust. 1 przysługuje również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

Badanie problematyki przestępczości oraz działań służących jej zwalczaniu i zapobieganiu

Art. 40.

1. Jeżeli wyniki badań to uzasadniają, Prokurator Generalny występuje z wnioskiem do właściwego organu o podjęcie odpowiednich środków, w tym również o wydanie lub zmianę określonych przepisów, w celu przeciwdziałania przestępczości.
2. Zadania określone w ust. 1 wykonują również prokuratorzy okręgowi i rejonowi w stosunku do wojewodów i terenowych organów administracji niezespołonej oraz innych o terenowym zakresie działania.
3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany, w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania wniosku, zawiadomić prokuratora o podjętych środkach, o których mowa w ust. 1.

Art. 41.

1. W odniesieniu do przestępstw należących do zakresu działania sądów wojskowych czynności określone w art. 40 ust. 1 może również podejmować Naczelny Prokurator Wojskowy.
2. Czynności określone w art. 40 mogą podejmować, w zakresie swego działania, również wojskowi prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi.

Udział prokuratora w innych postępowaniach

Art. 42.

Udział prokuratora w postępowaniu cywilnym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach określają odrębne ustawy.

Art. 43.

1. Jeżeli wymaga tego ochrona praworządności w sprawach, o których mowa w art. 42, prokurator może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych wyjaśnień, przesłuchać świadków i zasięgnąć opinii biegłych, a także przeprowadzić oględziny w celu wyjaśnienia sprawy.
2. Do czynności wymienionych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 4 Prokuratorzy Obowiązki i prawa

Art. 44.

1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokurator-skim.
2. Prokurator powinien w służbie i poza służbą strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności prokuratora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.
3. W okresie zajmowania stanowiska prokurator nie może należeć do partii politycznej ani brać udziału w żadnej działalności politycznej.
4. Prokuratorowi ubiegającemu się o mandat posła albo senatora albo radnego udziela się urlopu bezpłatnego na czas kampanii wyborczej.

Art. 44a.

Prokurator jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, określa odrębna ustawa.

Art. 45.

1. Stosunek służbowy prokuratora nawiązuje się z chwilą doręczenia zawiadomienia o powołaniu.
2. Prokurator powinien zgłosić się w celu objęcia stanowiska w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia o powołaniu, jeżeli nie oznaczono innego terminu.
3. W razie nie usprawiedliwionego nieobjęcia stanowiska w terminie określonym w ust. 2, powołanie traci moc; okoliczność tę stwierdza Prokurator Generalny.
4. Przy powołaniu prokurator składa ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązki mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”. Prokurator powołany na kolejne stanowisko prokuratorskie ślubowania nie składa.

Art. 46.

Czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań.

Art. 46a.

1. Prokurator otrzymuje legitymację służbową, wymieniającą zajmowane przez niego stanowisko służbowe.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do prokuratora w stanie spoczynku.
3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji służbowej prokuratora.

Art. 47.

1. Żądania, przedstawienia i zażalenia w sprawach związanych ze swoim stanowiskiem prokurator może wносить tylko w drodze służbowej. W takich sprawach prokurator nie może zwracać się do instytucji i osób postronnych ani podawać tych spraw do wiadomości publicznej.
2. W sprawach o roszczenia ze stosunku pracy prokuratorowi przysługuje droga sądowa.
3. Prokurator powinien niezwłocznie zawiadomić przełożonego o toczącym się postępowaniu sądowym, w którym występuje w charakterze strony lub uczestnika postępowania.

Art. 48.

1. Prokurator jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których w postępowaniu przygotowawczym, a także poza jawną rozprawą sądową, powziął wiadomość ze względu na swoje stanowisko prokuratora.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po ustaniu stosunku służbowego.
3. Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy prokurator składa zeznania jako świadek w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru Państwa albo takiemu ważnemu interesowi prywatnemu, który nie jest sprzeczny z celami wymiaru sprawiedliwości. W takich wypadkach od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić prokuratora Prokurator Generalny.

Art. 49.

1. Prokurator nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w łącznym wymiarze nieprzekraczającym pełnego wymiaru czasu pracy

- pracowników zatrudnionych na tych stanowiskach, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora.
2. Prokuratorowi nie wolno także podejmować innego zajęcia ani sposobu zarobkowania, które by przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, mogło osłabiać zaufanie do jego bezstronności lub przynieść ujmę godności urzędu prokuratora.
 3. Prokurator nie może:
 - 1) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki prawa handlowego,
 - 2) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółdzielni,
 - 3) być członkiem zarządu fundacji prowadzącej działalność gospodarczą,
 - 4) posiadać w spółce prawa handlowego więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego,
 - 5) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem bądź pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.
 4. O zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, a także o podjęciu innego zajęcia lub sposobu zarobkowania, prokurator prokuratury apelacyjnej oraz prokurator prokuratury okręgowej zawiadamia właściwego prokuratora apelacyjnego albo okręgowego, a prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratorzy apelacyjni i prokuratorzy okręgowi - Prokuratora Generalnego. Prokurator prokuratury rejonowej kieruje zawiadomienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do właściwego prokuratora okręgowego.
 5. Właściwy prokurator apelacyjny albo okręgowy w stosunku do podległego mu prokuratora, a Prokurator Generalny w stosunku do prokuratora Prokuratury Krajowej, prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego wydaje decyzję o sprzeciwie wobec zamiaru podjęcia zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w szkole wyższej, jeżeli uzna, że będzie ono przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, oraz wobec podejmowania lub kontynuowania innego zajęcia, które przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora albo przynosi ujmę godności jego urzędu lub osłabia zaufanie do jego bezstronności.
 6. Prokuratorzy Instytutu Pamięi Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu kierują zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4 zdanie pierwsze:
 - 1) prokuratorzy oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanych dalej „oddziałowymi komisjami” - do Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanej dalej „Główną Komisją”,
 - 1a) prokuratorzy oddziałowych biur lustracyjnych – do Dyrektora Biura Lustracyjnego,
 - 2) Dyrektor Głównej Komisji, prokuratorzy Głównej Komisji i naczelnicy oddziałowych komisji - do Prokuratora Generalnego,
 - 3) Dyrektor Biura Lustracyjnego, prokuratorzy Biura Lustracyjnego i naczelnicy oddziałowych biur lustracyjnych – do Prokuratora Generalnego.
 7. Uprawnienia, o których mowa w ust. 5, służą:
 - 1) Dyrektorowi Głównej Komisji - wobec prokuratorów oddziałowych komisji,

- 1a) Dyrektorowi Biura Lustracyjnego – wobec prokuratorów oddziałowych biur lustracyjnych,
 - 2) Prokuratorowi Generalnemu – wobec Dyrektora Głównej Komisji, Dyrektora Biura Lustracyjnego, prokuratorów Głównej Komisji, prokuratorów Biura Lustracyjnego, naczelników oddziałowych komisji i naczelników oddziałowych biur lustracyjnych.
8. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje do Naczelnego Prokuratora Wojskowego, a Naczelnny Prokurator Wojskowy do Prokuratora Generalnego. Uprawnienia przewidziane w ust. 5, w stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, przysługują Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu, a w stosunku do Naczelnego Prokuratora Wojskowego – Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 49a.

1. Prokuratorzy są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu.
- 1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w dwóch egzemplarzach.
2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1, prokuratorzy składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi apelacyjnemu, wojskowemu prokuratorowi okręgowemu, naczelnikowi oddziałowej komisji lub naczelnikowi oddziałowego biura lustracyjnego, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
3. Prokurator Krajowy, Naczelnny Prokurator Wojskowy, Dyrektor Głównej Komisji, Dyrektor Biura Lustracyjnego, prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorzy Głównej Komisji, prokuratorzy Biura Lustracyjnego, prokuratorzy apelacyjni, wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz naczelnicy oddziałowych komisji i naczelnicy oddziałowych biur lustracyjnych oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska prokuratora.
5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że prokurator, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych wypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.
6. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z ust. 2 lub 3 przekazuje do urzędu skarbowego

właściwego ze względu na miejsce zamieszkania prokuratora. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 49b.

Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 49a ust. 1, stosuje się odpowiednio formularz, określony przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. Nr 106, poz. 679, z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306), dotyczącymi oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tejże ustawy.

Art. 49c.

Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio do prokuratorów w stanie spoczynku.

Art. 50.

1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może również delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury do wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.
 - 1a. W uzasadnionych wypadkach, z uwagi na potrzeby kadrowe powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, Prokurator Generalny może delegować prokuratora, bez jego zgody, na okres dwunastu miesięcy w ciągu roku do prokuratury mającej siedzibę w miejscowości, w której zamieszkuje delegowany, lub do prokuratury w miejscowości, w której znajduje się prokuratura będąca miejscem zatrudnienia delegowanego.
 - 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.
2. Delegowanie na okres do dwóch miesięcy w ciągu roku może zarządzić również prokurator apelacyjny i okręgowy.
 - 2a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów

- międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.
- 2b. Do okresu delegowania, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, nie wlicza się okresu, w którym prokurator delegowany nie pełnił obowiązków służbowych z powodu choroby.
3. Prokurator delegowany na podstawie ust. 1 – na czas nieokreślony lub na podstawie ust. 2a – na okres dłuższy niż rok może być odwołany z delegacji względnie z niej ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. Prokurator delegowany na podstawie ust. 2a – na okres nie dłuższy niż rok może ustąpić z delegacji za miesięcznym uprzedzeniem.
- 3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.
- 3b. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora delegowanego na podstawie ust. 2a z delegacji przed wyznaczonym terminem w przypadku:
- 1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków lub funkcji,
 - 2) wniosku uprawnionego organu organizacji lub zespołu, o których mowa w ust. 2a,
 - 3) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa,
 - 4) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1-3, ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja prokuratora nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych obowiązków lub funkcji.
4. Prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Krajowej, po sześciu miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki.
- 4a. Po trzech miesiącach delegowania do Biura do Spraw Przystępności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich, na pozostały okres delegacji prokuratorowi prokuratury apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie w stawce podstawowej takie jak prokuratorowi Prokuratury Krajowej, a prokuratorowi prokuratury okręgowej i rejonowej takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej.
- < 4b. W razie delegowania prokuratora, za jego zgodą, na czas nieokreślony do prokuratury równorzędnej, mającej siedzibę poza miejscem zamieszkania delegowanego oraz jego miejscem zatrudnienia, prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora prokuratury okręgowej. >**
5. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości, niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania, prokuratorowi delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:

dodany ust. 4b w art. 50 wchodzi w życie z dn. 1.07.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 959).

- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania, w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z następujących form:
 - a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,
 - b) miesięcznego ryczałtu - w kwocie nie wyższej niż 150% kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora;
 - 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem - w wysokości nie większej niż równowartość ceny przejazdu środkami komunikacji kolejowej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje;
 - 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
 - 4) diety, o których mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
 - 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów, stanowiących własność pracownika, do celów służbowych, o którym mowa w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy;
 - 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w ust. 5b.
- 5a. Świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości w której prokurator delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką do której delegowanie następuje, na wniosek prokuratora delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd prokuratora delegowanego do miejscowości delegowania.
- 5b. Prokurator delegowany, o którym mowa w ust. 5a, któremu nie przysługują świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość ceny przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, lub innym środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.
6. Prokuratorowi delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowiska dyrektora generalnego urzędu.

- 6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.
- 6b. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2, z tym że prokurator delegowany do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej dodatek ten otrzymuje tylko w razie powołania do pełnienia funkcji dyrektora biura i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału i jego zastępcy.
7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.
8. W okresie delegowania, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany przez Ministra Sprawiedliwości dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w indywidualnych wypadkach – także na czas nieokreślony. Dodatek specjalny nie przysługuje prokuratorowi prokuratury apelacyjnej delegowanemu do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej. Łączna kwota wynagrodzenia zasadniczego i dodatku specjalnego prokuratora prokuratury okręgowej i prokuratora prokuratury rejonowej delegowanego do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej nie może przekraczać wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury apelacyjnej delegowanego do tego Biura.
9. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dodatek, o którym mowa w ust. 8, może przekraczać wysokość określoną w tymże ustępie.
10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 50a.

1. Prokurator delegowany na podstawie art. 50 ust. 2a ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora określonego zgodnie z art. 116 ust. 4-6, przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków

- przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie delegowania prokurator delegowany do pełnienia funkcji otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.
2. Prokuratorowi delegowanemu w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa przysługują, wypłacane w walucie polskiej lub obcej:
 - 1) dodatek zagraniczny na pokrycie zwiększonych kosztów związanych z pełnieniem obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, ustalany odpowiednio do warunków i zakresu ich pełnienia,
 - 2) w przypadku powierzenia pełnienia obowiązków lub funkcji pociągających za sobą zmianę miejsca pobytu trwającą co najmniej rok:
 - a) jednorazowy dodatek adaptacyjny,
 - b) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej prokuratora delegowanego i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, w tym przewozu ich mienia, niezależnie od terminów ich faktycznego przesiedlenia,
 - c) pokrycie, raz na dwa lata, kosztów przejazdu prokuratora delegowanego oraz członków jego rodziny przebywających z nim na stałe poza granicami państwa, z miejsca delegacji do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem,
 - 3) zwrot kosztów podróży w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, podróży służbowej na terytorium obcego państwa poza miejscem delegowania, przejazdu z miejsca delegowania do kraju i z powrotem w uzasadnionych przypadkach służbowych lub losowych,
 - 4) zwrot kosztów leczenia, gdy delegacja następuje do państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej,
 - 5) pokrycie kosztów zamieszkania w miejscu delegacji do wysokości udokumentowanych wydatków, nieprzekraczających wysokości ustalonego limitu.
 3. Sumę należności, o których mowa w ust. 2, zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych przez prokuratora delegowanego od strony zagranicznej na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez niego obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. Należności te nie przysługują, jeżeli prokurator delegowany nie ponosi kosztów, na pokrycie których są one przeznaczone.
 4. Wydatki związane z delegacją prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury poza granice państwa są pokrywane z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości, a w przypadku prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury – z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.
 5. Wydatki, o których mowa w ust. 4, mogą być również pokrywane w całości lub w części ze środków przeznaczonych na ten cel przez organizację międzynarodową, którymi dysponowanie powierzono odpowiednio Ministrowi Sprawiedliwości lub Ministrowi Obrony Narodowej.
 6. Do wydatków, o których mowa w ust. 4, nie zalicza się wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę przysługujących na zajmowanym stanowisku prokuratorowskim, do których prokurator zachowuje prawo w czasie delegacji do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.

7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb, wysokość i szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty należności, o których mowa w ust. 2, limity, do wysokości których podlegają zwrotowi koszty zamieszkania, oraz walutę, w której należności takie są wypłacane, uwzględniając zakres ich przyznawania zależnie od miejsca pełnienia obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji, a także potrzebę zapewnienia warunków do prawidłowego ich wykonywania oraz konieczność pokrycia zwiększonych kosztów związanych z wykonywaniem tych obowiązków lub funkcji poza granicami państwa i z sytuacjami szczególnymi, w tym zdarzeniami losowymi.

Art. 50b.

W wypadkach, o których mowa w art. 50 ust. 1-1b oraz 3a, prokuratorowi delegowanemu do wykonania czynności służbowych w innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę lub miejscowość delegowania, przysługują należności określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Art. 51.

1. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby, prokurator otrzymuje wynagrodzenie, nie dłużej jednak niż przez okres roku.
2. W razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn, uprawniających do uzyskania świadczeń określonych w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, przez okres przewidziany w tych przepisach.
3. Za inną usprawiedliwioną nieobecność w pracy prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie.
4. W przypadkach, w których pracownikom podlegającym ubezpieczeniu społecznemu przysługują zasiłki niezależnie od prawa do wynagrodzenia, prokuratorowi przysługuje świadczenie pieniężne w wysokości zasiłku z ubezpieczenia społecznego.

Art. 51a.

1. Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy art. 94a i art. 94b ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1.
2. Jednorazowe odszkodowanie przyznaje lub odmawia przyznania oraz ustala jego wysokość, w drodze decyzji, a także świadczenie to wypłaca:
 - 1) właściwy prokurator okręgowy - z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora prokuratury rejonowej i okręgowej,
 - 2) właściwy prokurator apelacyjny - z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora prokuratury apelacyjnej oraz prokuratora okręgowego,

- 3) Dyrektor Głównej Komisji - z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,
- 3a) Dyrektor Biura Lustracyjnego – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora Biura Lustracyjnego i prokuratora oddziałowego biura lustracyjnego,
- 4) Prokurator Generalny – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora apelacyjnego, prokuratora Prokuratury Krajowej, Prokuratora Krajowego, Dyrektora Głównej Komisji, Dyrektora Biura Lustracyjnego, prokuratora delegowanego do wykonywania czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w sytuacji gdy wymieniony nie jest uprawniony do odpowiednich świadczeń odszkodowawczych z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej,
- 5) Naczelny Prokurator Wojskowy – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędącego oficerem.

nowe brzmienie ust. 2 w art. 52 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

Art. 51b.

1. Prokurator przełożony oraz na jego wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych są uprawnieni do kontrolowania prawidłowości wykorzystywania przez prokuratora zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby zgodnie z jego celem.
2. Na wniosek prokuratora przełożonego Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontrolowania prawidłowości i zasadności udzielenia prokuratorom zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby.
3. Prokurator wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową, w tym w sposób określony w art. 49 ust. 1 i 2 lub wykorzystujący zwolnienie lekarskie od pracy z powodu choroby niezgodnie z jego celem traci prawo do wynagrodzenia za cały okres tego zwolnienia.
4. Prokurator traci prawo do wynagrodzenia w razie odmowy poddania się badaniom kontrolnym lub w razie niedostarczenia dokumentacji medycznej lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od dnia następującego po upływie wyznaczonego terminu badania lub po upływie wyznaczonego terminu dostarczenia dokumentacji medycznej. Utratę wynagrodzenia stwierdza prokurator przełożony.
5. Koszty postępowań kontrolnych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.
6. W zakresie dotyczącym kontrolowania prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, kontrolowania prawidłowości zwolnienia lekarskiego, zasad utraty prawa do wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 52.

1. Prokuratorowi przysługuje corocznie urlop dodatkowy w wymiarze:
 - 1) sześciu dni roboczych - po dziesięciu latach pracy,
 - 2) dwunastu dni roboczych - po piętnastu latach pracy.

[2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, aplikantów, asesorów, w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.]

<2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, asesorów, w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.>

3. Prokuratorowi przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości:

- 1) po dwudziestu latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po dwudziestu pięciu latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po trzydziestu latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po trzydziestu pięciu latach pracy - 250% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po czterdziestu latach pracy - 350% wynagrodzenia miesięcznego,
- 6) po czterdziestu pięciu latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.

4. Do okresu pracy uprawniającego do gratyfikacji jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

5. Do obliczania i wypłacania gratyfikacji jubileuszowej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące nagród jubileuszowych, o których mowa w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 53.

1. Prokuratorowi można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.
2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może przekraczać sześciu miesięcy i nie może być udzielony, jeżeli prokurator nie wykonywał czynności przez okres roku z powodu choroby.
3. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Prokurator Generalny, a prokuratorowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury - Naczelnny Prokurator Wojskowy.

Art. 54.

1. Prokurator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia sądu dyscyplinarnego ani zatrzymany bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego.

2. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej sąd dyscyplinarny może polecić niezwłoczne zwolnienie prokuratora zatrzymanego na gorącym uczynku.
3. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.
4. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.
5. Uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wydaje się, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek na posiedzeniu, w terminie czternastu dni od daty jego otrzymania, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. Jeżeli prokurator został zatrzymany, a składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za popełnienie zbrodni lub występku umyślnego, zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, prokurator wnosi jednocześnie o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ten wniosek w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia. Na posiedzenie sądu dyscyplinarnego prokuratora doprowadza organ, który dokonał jego zatrzymania.
7. Sąd dyscyplinarny orzeka wyłącznie na podstawie treści wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę. Sąd dyscyplinarny może wezwać prokuratora, którego wniosek dotyczy, do złożenia pisemnego oświadczenia lub do osobistego stawiennictwa celem odebrania od niego ustnego oświadczenia.
8. Jeżeli prokurator składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wnosi jednocześnie o zezwolenie na jego tymczasowe aresztowanie, uchwała zezwalająca na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej obejmuje również zezwolenie na zatrzymanie prokuratora i zastosowanie tymczasowego aresztowania, chyba że sąd dyscyplinarny postanowi inaczej.
9. Prokurator, którego dotyczy postępowanie, ma prawo wglądu do dokumentów, które zostały załączone do wniosku, chyba że prokurator, kierując wniosek do sądu dyscyplinarnego zastrzegł, że dokumenty te lub ich część nie mogą być udostępnione z uwagi na dobro postępowania przygotowawczego.
10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia prokuratorowi wglądu do dokumentów w zakresie złożonego zastrzeżenia przez prokuratora kierującego wniosek.
11. Sąd dyscyplinarny podejmuje uchwałę większością głosów. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wraz z uzasadnieniem.
12. Uchwałę doręcza się niezwłocznie wnioskodawcy, prokuratorowi, którego wniosek dotyczy i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
13. Za wykroczenie prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 54a.

1. W razie wszczęcia postępowania w sprawie o zbrodnię lub występki umyślne, zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej osiem lat, wniosek o zezwolenie na zatrzymanie prokuratora sąd dyscyplinarny rozpoznaje w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia do sądu dyscyplinarnego.
2. W posiedzeniu sądu dyscyplinarnego uczestniczy wyłącznie prokurator składający wniosek oraz rzecznik dyscyplinarny.
3. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie prokuratora wraz z uzasadnieniem.
4. Sąd dyscyplinarny doręcza uchwałę w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie prokuratora prokuratorowi składającemu wniosek i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
5. Uchwałę sądu dyscyplinarnego zezwalającą na zatrzymanie prokuratora doręcza prokuratorowi, przy zatrzymaniu, organ dokonujący zatrzymania.

Art. 54b.

Do postępowania przed sądem dyscyplinarnym o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora, wobec którego została wydana uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 54 ust. 6 i art. 54a.

Art. 54c.

1. W terminie 7 dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na zatrzymanie prokuratora, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, wnioskodawcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego. W tym samym terminie prokuratorowi przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na zatrzymanie, zastosowanie tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. W sprawach, o których mowa w art. 54 ust. 6 i 54a ust. 1, wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej uchwały. Poza tym do postępowania przed sądem dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na zatrzymanie prokuratora, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.
2. Przewodniczący Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przesyła odpisy odwołań pozostałym podmiotom uczestniczącym w postępowaniu, którym przysługuje prawo do pisemnego ustosunkowania się do odwołania w terminie 7 dni od daty ich doręczenia.
3. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu bez udziału wnioskodawcy, prokuratora, którego wniosek dotyczy oraz rzecznika dyscyplinarnego, o ile przewodniczący składu nie zarządzi inaczej.

Art. 55.

Postępowanie przygotowawcze przeciwko prokuratorowi wszczyna i prowadzi wyłącznie prokurator.

Art. 56.

1. Prokurator powinien mieszkać w miejscowości będącej siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której pełni służbę.
2. Przełożony prokurator, w uzasadnionych przypadkach, może wyrazić zgodę na zamieszkanie prokuratora w innej miejscowości.
3. W razie uzyskania zgody, o której mowa w ust. 2, prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej prokuratury ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Zwrot kosztów jednak nie przysługuje, jeżeli zmiana miejsca służbowego nastąpiła w wyniku orzeczenia kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 67 ust. 1 pkt 4.

Art. 57. (skreślony).**Art. 58.**

1. Prokuratorowi, a także prokuratorowi w stanie spoczynku, może być przyznana, jako pożyczka, pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.
2. Środki na pomoc finansową, o której mowa w ust. 1, nie mogą być niższe niż 5% rocznego funduszu płac przeznaczanego dla prokuratorów.
3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunki przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zaangażowania środków własnych prokuratora, udziału kolegów prokuratorów w przyznawaniu pomocy oraz zasady racjonalności gospodarowania środkami, przy przyjęciu zasady, że w razie wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16, pożyczka podlega zwrotowi wraz z oprocentowaniem w wysokości obowiązującej przy powszechnie dostępnych kredytach bankowych.
4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.

Art. 59.

1. Prokuratorom, którzy wykazują w pracy inicjatywę, wzorowo i sumiennie wypełniają obowiązki oraz szczególnie przyczyniają się do wykonywania zadań służbowych, mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia.
2. Rodzaje wyróżnień i nagród oraz tryb ich przyznawania ustala Prokurator Generalny; nagrodą może być również awans w terminie wcześniejszym niż przewidują to przepisy o wynagrodzeniu lub powołaniu na wyższe stanowisko służbowe albo przepisy szczególne.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.

Art. 60-61. (skreślone).**Art. 62.**

1. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów równorzędnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jest równe i stanowi, odpowiednio do rangi stanowiska prokuratora, wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustalona według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa; wysokość wynagrodzenia prokuratorów równorzędnych jednostek organizacyjnych różnicuje staż pracy i pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów powszechnych. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów Prokuratury Krajowej jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów Sądu Najwyższego.

1a. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej albo w stawce drugiej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 107% stawki podstawowej, a druga stawka awansowa - 115% stawki podstawowej dla danego stanowiska prokuratorskiego.

[1b. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej nie może być niższe niż wynagrodzenie zasadnicze w stawce awansowej drugiej dla bezpośrednio niższego stanowiska prokuratorskiego.]

<1b. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej wynosi co najmniej 120% wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej dla bezpośrednio niższego stanowiska prokuratorskiego.>

nowe brzmienie ust.
1b-1d w art. 62
wchodzi w życie z dn.
1.07.2008 r. (Dz.U. z
2007 r. Nr 136, poz.
959).

[1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, jeżeli uchybienie było zawinione.]

<1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, jeżeli uchybienie było zawinione.>

[1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim, od uzyskania przez prokuratora stawki pierwszej awansowej. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.]

<1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokura-

torskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim, od uzyskania przez prokuratora stawki pierwszej awansowej. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.>

- 1e. Do czasu pracy na stanowisku prokuratora dolicza się czas pozostawania przez prokuratora poza zawodem prokuratorskim jeżeli spowodowane to było represjami za polityczną postawę prokuratora, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.
- 1f. W związku z pełnioną funkcją prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 zdanie pierwsze.
- 1g. Prokuratorowi przysługuje dodatek za długoletnią pracę wynoszący, począwszy od szóstego roku pracy, 5% aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego i wzrastający po każdym kolejnym roku pracy o 1% tego wynagrodzenia, aż do osiągnięcia 20% wynagrodzenia zasadniczego. Po 20 latach pracy dodatek wypłacany jest, bez względu na staż pracy powyżej tego okresu, w wysokości 20% aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego.
- 1h. Od wynagrodzenia prokuratorów nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne.
- 1i. W razie wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16, od wypłaconego prokuratorowi w okresie służby wynagrodzenia, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenie społeczne, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składkę przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym.
- 1j. Składka na ubezpieczenie społeczne, o której mowa w ust. 1i, podlega waloryzacji:
 - 1) za okres do 31 grudnia 1998 r. - wskaźnikiem wzrostu płac wynikającym ze wzrostu prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, określanego co roku w ustawie budżetowej, które stanowiło podstawę do ustalania środków i limitów na wynagrodzenia sędziów,
 - 2) za okres od 1 stycznia 1999 r. - wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- 1k. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 1j pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792).
- 1l. Przepisów ust. 1a-1d nie stosuje się do prokuratorów Prokuratury Krajowej.
 2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, stawki podstawowe wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz stawki dodatku funkcyjnego przysługującego prokuratorom, mając na względzie w szczególności zasady określone w ust. 1-1b i 1f.
 3. Przepisy ust. 1-2 stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.

Art. 62a.

1. Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2-5, przepisy art. 69-71, art. 73 i 74, art. 76, art. 85 § 4, art. 99-102 i art. 104 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787). Przewidziane w tej ustawie uprawnienia Krajowej Rady Sądownictwa i Ministra Sprawiedliwości przysługują w stosunku do prokuratorów Prokuratorowi Generalnemu, a uprawnienia kolegiów i prezesów właściwych sądów - właściwym prokuratorom przełożonym.
2. Prokurator może dalej zajmować stanowisko jeżeli Prokurator Generalny na wniosek prokuratora, po przedstawieniu zaświadczenia stwierdzającego, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, oraz po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora przełożonego, wyrazi prokuratorowi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska.
3. Wniosek i zaświadczenie, o których mowa w ust. 2, składa się Prokuratorowi Generalnemu najpóźniej na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia. W razie niezakończenia postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku, prokurator pozostaje w służbie do czasu zakończenia postępowania, w tym postępowania przed Sądem Najwyższym.
- 3a. Od decyzji Prokuratora Generalnego w sprawie, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.
4. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, będący oficerem, przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia sześćdziesiątego roku życia, chyba że:
 - 1) nie później niż na sześć miesięcy przed ukończeniem sześćdziesiątego roku życia oświadczy Prokuratorowi Generalnemu wolę dalszego zajmowania stanowiska po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko prokuratora
 - 2) został powołany na stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.
- 4a. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędący oficerem, przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia sześćdziesiątego piątego roku życia.
5. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty wojskowej, wypłaca się osobie uprawnionej wyłącznie świadczenie wyższe albo przez nią wybrane.
6. Prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, będącego oficerem, którego stosunek służbowy został rozwiązany z mocy prawa z powodu osiągnięcia wieku sześćdziesięciu lat albo został rozwiązany z powodu:
 - 1) uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej,
 - 2) wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez organ wojskowy, jeżeli wojskowa jednostka organizacyjna prokuratury, w której pełnił zawodową służbę wojskową, podlega rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy, a brak jest możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko służbowe– na jego wniosek, złożony przed upływem sześciu miesięcy od dnia rozwiązania stosunku służbowego, Prokurator Generalny powołuje na równorzędne sta-

nowisko lub za jego zgodą na niższe stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych.

7. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędący oficerem, w razie rozformowania lub zmniejszenia stanu etatowego wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, w której pełni służbę, na swój wniosek jest powoływany przez Prokuratora Generalnego na równorzędne stanowisko lub za swoją zgodą na niższe stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych.

Art. 62b.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych prokuratorom w stanie spoczynku i członkom ich rodzin oraz terminy przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w art. 62 ust. 1i i 1j, mając na względzie w szczególności konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.

Art. 62c.

1. Uposażenie prokuratorów w stanie spoczynku wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i uposażenie rodzinne członków ich rodzin ustala Naczelny Prokurator Wojskowy, a wypłaca wojskowy organ emerytalny.
2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie w szczególności konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.

Art. 62d.

W razie utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w przypadkach, o których mowa w art. 104 § 5 ustawy powołanej w art. 62a ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 62 ust. 1i i 1j oraz przepisy wydane na podstawie art. 62b, a w odniesieniu do prokuratorów w stanie spoczynku wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.¹⁾).

Art. 63. (wygasł).

Art. 64.

Przepisów art. 45 ust. 1-3, art. 46, 47, art. 50 ust. 4 i 7-9, art. 51, 51a, 56, 58 i 59 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami. W razie zbiegu prawa do urlopu, o którym mowa w art. 52, z

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085.

prawem do dodatkowego urlopu wypoczynkowego, określonego w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, przysługuje jeden urlop w najwyższym wymiarze.

Art. 65.

1. W razie powołania prokuratora do niezawodowej służby wojskowej jego prawa i obowiązki służbowe ulegają zawieszeniu na czas trwania służby. Prokurator zachowuje jednak swoje stanowisko i prawo do wynagrodzenia, a czas służby wojskowej wlicza się do okresu stosunku służbowego na stanowisku prokuratora.
2. Inne szczególne uprawnienia związane ze stosunkiem służbowym prokuratora powołanego do czynnej służby wojskowej i zwolnionego z tej służby normują przepisy o powszechnym obowiązku obrony lub przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
3. Prokurator powołany do niezawodowej służby wojskowej odbywa ją w sądownictwie wojskowym, wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury lub wojskowych organach obsługi prawnej.
4. Przepis ust. 3 nie dotyczy przeszkolenia wojskowego w celu mianowania na pierwszy stopień oficerski.

Art. 65a.

1. Prokurator mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych, samorządu terytorialnego, służby dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych oraz ponadnarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany zrzec się swojego stanowiska, chyba że przechodzi w stan spoczynku.
2. Prokurator, który zrzekł się stanowiska z przyczyn określonych w ust. 1, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków prokuratora nie przekracza 9 lat, chyba że pełnił funkcje sędziowskie lub prokuratorskie w międzynarodowych lub ponadnarodowych organach sądowych
3. W wypadku przewidzianym w ust. 2, Prokurator Generalny, na wniosek prokuratora, który zrzekł się stanowiska, powołuje go na poprzednio zajmowane stanowisko niezależnie od liczby stanowisk prokuratorskich w danej powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, chyba że nie spełnia on warunków wymaganych do powołania na stanowisko prokuratora.
4. W razie odmowy powołania, o którym mowa w ust. 3, zainteresowanemu służy skarga do Sądu Najwyższego.
5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 66.

1. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności urzędu prokuratorskiego.
- 1a. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie także za swoje postępowanie przed objęciem stanowiska, jeżeli uchybił godności piastowanego wówczas urzędu państwowego lub okazał się niegodnym urzędu prokuratorskiego.
2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 67.

1. Karami dyscyplinarnymi są:
 - 1) upomnienie,
 - 2) nagana,
 - 3) usunięcie z zajmowanej funkcji,
 - 4) przeniesienie na inne miejsce służbowe,
 - 5) wydalenie ze służby prokuratorskiej.
2. Wymierzenie kary określonej w ust. 1 pkt 2-4 pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania przez okres trzech lat oraz niemożność udziału w tym okresie w kolegium prokuratury okręgowej, w kolegium prokuratury apelacyjnej i w zgromadzeniu prokuratorów, w Radzie Prokuratorów i w sądzie dyscyplinarnym oraz uzyskania utraconego stanowiska.

Art. 68.

1. Po upływie trzech lat od chwili czynu nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, a w razie wszczęcia ulega ono umorzeniu.
2. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.
3. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, przedawnienie następuje z upływem pięciu lat od chwili popełnienia czynu.

Art. 69.

Przełożonym dyscyplinarnym jest w stosunku do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury Prokurator Generalny oraz prokurator apelacyjny w stosunku do prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych i prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej, a także prokurator okręgowy w stosunku do prokuratorów prokuratury okręgowej i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej.

W stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przełożonym dyscyplinarnym jest Naczelny Prokurator Wojskowy.

Art. 70.

1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają sądy dyscyplinarne:
 - 1) dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury działające przy Prokuratorze Generalnym:
 - a) w pierwszej instancji - Sąd Dyscyplinarny,
 - b) w drugiej instancji - Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny,
 - 2) dla prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury - Sąd Dyscyplinarny w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.
- 1a. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 7a oraz w art. 54-54b.
2. Sądy dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ze swego grona wybierają przewodniczących i zastępców przewodniczących sądów dyscyplinarnych. Kadencja sądu dyscyplinarnego trwa cztery lata.
3. Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i czternastu członków Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej powołuje, na okres czterech lat, Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej spośród kandydatów wybranych przez prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
4. Członkowie sądów dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 71.

1. Prokurator może być zawieszony w czynnościach, jeżeli z uwagi na charakter przewinienia konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania obowiązków.
2. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje przełożonym dyscyplinarnym. Na decyzję przełożonego dyscyplinarnego o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem, który wydał decyzję, chyba że wydał ją Prokurator Generalny.
- 2a. Zawieszenie prokuratora w czynnościach, w uzasadnionych wypadkach, może być przedłużone w toku postępowania, o którym mowa w art. 77 ust. 1, na wniosek prokuratora apelacyjnego przez sąd dyscyplinarny na dalsze trzy miesiące. Na postanowienie sądu o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji na zasadach ogólnych.
3. Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w terminie sześciu miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko prokuratorowi postępowania dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania.
4. W toku postępowania dyscyplinarnego sąd dyscyplinarny może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach.
5. Sąd dyscyplinarny drugiej instancji, wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec o utrzymaniu w mocy zawieszenia w czynnościach do dnia wniesienia kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, lub upływu terminu do jej wniesienia.

6. W wypadku wniesienia kasacji zawieszenie w czynnościach pozostaje w mocy do czasu jej rozpoznania, chyba że Sąd Najwyższy uchyli je wcześniej.
7. Przełożony dyscyplinarny może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach, także w wypadkach, o których mowa w ust. 5 i 6.

Art. 71a.

1. W wypadku gdy prokurator został zawieszony w czynnościach, sąd dyscyplinarny, na wniosek przełożonego dyscyplinarnego, może obniżyć do 50% wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia.
2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu sześciu miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, prokuratorowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

Art. 72.

1. Za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi, nieuzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, przełożony prokurator wymierza podległym prokuratorom karę porządkową upomnienia.
2. Ukaranym może, w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu upomnienia, o którym mowa w ust. 1, wnieść sprzeciw do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem, który tę karę wymierzył.
3. W razie wniesienia sprzeciwu prokurator przełożony, o którym mowa w ust. 2, uchyła karę porządkową upomnienia lub przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu z żądaniem, o którym mowa w art. 77 ust. 1.

Art. 73.

1. Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzech członków, a Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny w składzie pięciu członków.
2. Sąd Dyscyplinarny w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej orzeka w pierwszej instancji w składzie trzech członków, a w drugiej instancji w składzie pięciu członków. W składzie orzekającym w drugiej instancji nie może brać udziału członek Sądu Dyscyplinarnego, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.
3. Skład orzekający wyznacza przewodniczący albo zastępca przewodniczącego sądu dyscyplinarnego.

Art. 74.

1. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza spośród prokuratorów Prokurator Generalny.
2. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniem organu, który go wyznaczył.

Art. 75.

Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród prokuratorów lub adwokatów.

Art. 76.

1. Postępowanie dyscyplinarne toczy się z wyłączeniem jawności. Na rozprawie mogą być obecni prokuratorzy i asesory pełniący czynności prokuratorskie.
2. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do wiadomości publicznej po jego uprawnieniu się, na podstawie uchwały sądu dyscyplinarnego.

[3. Protokolantem może być prokurator, asesor lub aplikant wyznaczony przez przewodniczącego sądu dyscyplinarnego.]

<3. Protokolantem może być prokurator lub asesor wyznaczony przez przewodniczącego sądu dyscyplinarnego.>

**nowe brzmienie ust. 3
w art. 76 wchodzi w
życie z dn. 1.01.2008
r. (Dz.U. z 2007 r. Nr
64, poz. 433)**

Art. 77.

1. Rzecznik dyscyplinarny składa wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonych dyscyplinarnych, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.
- 1a. W celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych o popełnienie przewinienia zawierającego znamiona przestępstwa ujawnienia informacji z postępowania karnego stanowiących tajemnicę państwową, rzecznik dyscyplinarny, w trakcie wstępnego wyjaśniania okoliczności, o których mowa w ust. 1, może polecić biegłemu zastosowanie wobec prokuratora mającego dostęp do tych informacji, za jego zgodą, środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu tej osoby.
- 1b. W razie wyrażenia zgody przez prokuratora, do zastosowania środków, o których mowa w ust. 1a, wymagana jest zgoda Prokuratora Generalnego.
2. W toku postępowania przed sądem dyscyplinarnym rzecznik dyscyplinarny pełni funkcję oskarżyciela oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

Art. 78.

1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący sądu dyscyplinarnego wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.
2. Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji powinno być zakończone w terminie jednego miesiąca od daty wpływu wniosku.
3. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 79.

Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania, sąd dyscyplinarny może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w razie braku zgody przełożony dyscyplinarny może żądać złożenia odrębnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 80.

W razie rozwiązania stosunku służbowego prokuratora w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie toczy się nadal.

Art. 81.

1. Jeżeli przewinienie zawiera znamiona przestępstwa, sąd dyscyplinarny wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1, co nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego.
2. Po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko prokuratorowi sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu sądowi dyscyplinarnemu.

Art. 82.

1. Uzasadnienie orzeczenia sądu dyscyplinarnego sporządza się na piśmie w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia.
2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

Art. 83.

1. Od orzeczenia sądu dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 7 dni od dnia jego wpływu do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego.
2. Od orzeczenia wydanego przez sąd dyscyplinarny w drugiej instancji stronom i Prokuratorowi Generalnemu przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego.
3. Kasacja może być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa lub rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej.
4. Termin do wniesienia kasacji wynosi:
 - 1) dla strony - 30 dni,
 - 2) dla Prokuratora Generalnego - 3 miesiące- od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, odpowiednio, stronie lub Prokuratorowi Generalnemu.
5. Strona wnosi kasację za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego, który wydał skarżone orzeczenie.
6. Prokurator Generalny wnosi kasację bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

Art. 83a.

Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację, o której mowa w art. 83 ust. 2, na rozprawie, w składzie trzech sędziów.

Art. 84.

Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.

Art. 85.

1. Przewodniczący sądu dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie odpis prawomocnego orzeczenia wraz z uzasadnieniem Prokuratorowi Generalnemu w celu wykonania orzeczenia.
2. Orzeczenie dyscyplinarne, od którego stronie służy kasacja, podlega wykonaniu, jednakże Prokurator Generalny może wstrzymać jego wykonanie.
3. (uchylony).
4. (uchylony).
5. (uchylony).

Art. 86.

1. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych obwinionego.
2. Po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 67 ust. 1 pkt 1-4, a po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 67 ust. 1 pkt 5, Prokurator Generalny, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego orzeczenia skazującego.
3. Odpis prawomocnej decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia przewidzianej w art. 72 ust. 1, dołącza się do akt osobowych ukaranego.
4. Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 3, przełożony dyscyplinarny, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wymierzono ukaranemu innej kary porządkowej lub nie wydano przeciwko niemu orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną.

Art. 87. (skreślony).**Art. 88.**

1. Prokurator Generalny może wglądać w czynności sądu dyscyplinarnego, zwracać uwagę na stwierdzone uchybienia, żądać wyjaśnień oraz usunięcia skutków uchybienia; czynności te nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu w odniesieniu do Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

Art. 89.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie:

- 1) do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego,
- 2) do rozpoznania kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 521, art. 524, art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.

Rozdział 5

Aplikanci i asesory prokuratury

[Art. 90.

Aplikacja prokuratorska polega na przygotowaniu aplikanta do należytego wykonywania obowiązków prokuratora i trwa dwa lata i sześć miesięcy. W razie potrzeby wynikającej z zakresu działania prokuratury, Minister Sprawiedliwości może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres aplikacji prokuratorskiej do trzech lat, mając na względzie przeznaczenie dodatkowego czasu trwania aplikacji na przygotowanie aplikantów do należytego wykonywania powierzonych prokuraturze nowych lub poszerzonych zadań oraz na podnoszenie kwalifikacji aplikantów w miarę postępu nauki i techniki w sferze zapobiegania i zwalczania przestępczości.]

nowe brzmienie art. 90 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

<Art. 90.

- 1. Aplikację sędowo-prokuratorską przygotowującą kandydatów do zajmowania stanowiska prokuratora, zwanych dalej „aplikantami”, prowadzi się na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1410 i Nr 264, poz. 2204 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 433).**
- 2. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór merytoryczny nad aplikacją, o której mowa w ust. 1.**
- 3. Aplikacja prokuratorska w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury polega na przygotowaniu aplikanta wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, zwanego dalej „wojskowym aplikantem prokuratorskim”, do należytego wykonywania obowiązków prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.>**

nowe brzmienie art. 91 wchodzi w życie jw.

[Art. 91.

- 1. Aplikantem prokuratury może być mianowana osoba spełniająca wymogi określone w art. 14 ust. 1 pkt 1-3.*
- 2. Aplikantem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury może być mianowany tylko oficer zawodowy albo oficer służby okresowej.*
- 3. Aplikanta prokuratury mianuje na czas określony, oznaczony w akcie mianowania, i zwalnia: w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury - prokurator apelacyjny, w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury - Naczelny Prokurator Wojskowy.*
- 3a. Prokurator apelacyjny przed mianowaniem aplikanta powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a Naczelny Prokurator Wojskowy przed mianowaniem aplikanta wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie oraz zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska aplikanta sądowego.*
- 4. Mianowanie aplikanta powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prokuratora apelacyjnego.*

5. *Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 4.*
6. *Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie konkursu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając zakres i nakład pracy członków komisji w trakcie konkursu.]*

<Art. 91.

1. **Wojskowym aplikantem prokuratorskim może być tylko oficer pełniący zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej, który:**
 - 1) posiada obywatelstwo polskie i pełną zdolność do czynności prawnych,
 - 2) posiada nieposzlakowaną opinię,
 - 3) nie był karany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
 - 4) nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe,
 - 5) ukończył studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra prawa lub zagraniczne uznane w Polsce,
 - 6) został umieszczony przez komisję konkursową na liście kwalifikacyjnej, o której mowa w ust. 9.
2. **Naczelnny Prokurator Wojskowy zarządza, w zależności od potrzeb kadrowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, nabór na aplikację i wyznacza limit miejsc na aplikację.**
3. **Nabór odbywa się w drodze:**
 - 1) konkursu składającego się z części pisemnej i ustnej,
 - 2) badania predyspozycji kandydata na aplikanta do zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, które przeprowadza się w formie testu psychologicznego.
4. **Nabór przeprowadza komisja konkursowa powołana przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.**
5. **Część pisemna konkursu składa się z:**
 - 1) testu wiedzy z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych,
 - 2) pracy pisemnej, będącej opracowaniem wybranego tematu dotyczącego szczegółowych zagadnień z poszczególnych dziedzin prawa.
6. **Warunkiem dopuszczenia kandydata do części ustnej konkursu jest uzyskanie z części pisemnej konkursu minimum punktów określonego przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.**
7. **Część ustna konkursu obejmuje odpowiedzi na pytania zawarte w wylosowanym przez kandydata zestawie, dotyczące wiedzy ogólnej oraz wiadomości z zakresu poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych.**
8. **Tematy i test na część pisemną konkursu, pytania na część ustną konkursu oraz test psychologiczny opracowuje zespół konkursowy powołany przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.**
9. **Po przeprowadzeniu konkursu oraz badania predyspozycji komisja konkursowa sporządza listę kandydatów na wojskowych aplikantów prokuratorskich, zwaną dalej „listą kwalifikacyjną”.**

10. Warunkiem umieszczenia na liście kwalifikacyjnej jest uzyskanie przez kandydata minimum punktów ze wszystkich części konkursu, określonego przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, oraz potwierdzenie predyspozycji kandydata do zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. O kolejności miejsca na liście kwalifikacyjnej decyduje suma uzyskanych punktów.
11. Naczelny Prokurator Wojskowy, po przeprowadzeniu naboru, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o każdej osobie umieszczonej na liście kwalifikacyjnej, na zasadach i w trybie dotyczącym kandydatów na aplikantów sędowo-prokuratorskich.
12. Po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 11, Naczelny Prokurator Wojskowy przekazuje je wraz z listą kwalifikacyjną Ministrowi Sprawiedliwości.>

dodane art. 91a-91c
wchodzą w życie z
dn. 1.01.2008 r.
(Dz.U. z 2007 r. Nr
64, poz. 433)

<Art. 91a.

1. Przed przystąpieniem do naboru kandydat na wojskowego aplikanta prokuratorskiego uiszcza opłatę za udział w naborze. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.
2. Wysokość opłaty za udział w naborze jest równa opłacie za udział w naborze na aplikację sędowo-prokuratorską.

Art. 91b.

1. Naczelny Prokurator Wojskowy, po uzyskaniu informacji, o której mowa w art. 91 ust. 11, wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.
3. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jego wniesienia.
4. Termin do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Art. 91c.

1. Kandydat na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego jest powoływany do zawodowej służby wojskowej, pełnionej jako służba kontraktowa na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po uprzednim zakwalifikowaniu się w drodze konkursu na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego, odbyciu przeszkolenia wojskowego, zdaniu egzaminu na oficera, mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) i podpisaniu kontraktu na pełnienie służby terminowej.
2. Do odbycia przeszkolenia wojskowego, o którym mowa w ust. 1, powołuje, na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, właściwy organ uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie odrębnych przepisów, określając miejsce szkolenia.
3. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydata na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego wydaje na wniosek

Naczelnego Prokuratora Wojskowego, z dniem powołania na stanowisko, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

4. Kontrakt na pełnienie służby terminowej na stanowisko wojskowego aplikanta prokuratorskiego zawiera Naczelny Prokurator Wojskowy.
5. Przepisów ust. 1-3, w zakresie powoływania do zawodowej służby wojskowej i mianowania na stopień oficerski, nie stosuje się do kandydatów na stanowisko wojskowych aplikantów prokuratorskich, którzy pełnią już zawodową służbę wojskową.
6. W odniesieniu do zasad powoływania kandydatów na stanowiska wojskowych aplikantów prokuratorskich do zawodowej służby wojskowej i zawierania z nimi kontraktów na jej pełnienie, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.>

[Art. 92.

Przed podjęciem obowiązków aplikant powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury składa ślubowanie wobec prokuratora apelacyjnego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”.]

nowe brzmienie art. 92 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

<Art. 92.

Przed objęciem obowiązków wojskowy aplikant prokuratorski składa ślubowanie wobec Naczelnego Prokuratora Wojskowego według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki wojskowego aplikanta prokuratorskiego, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.>

dodane art. 92a-92d wchodzi w życie jw.

<Art. 92a.

Wojskowy aplikant prokuratorski odbywa aplikację w wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury oraz uczestniczy w zajęciach seminaryjnych i praktykach dla aplikantów sądowo-prokuratorskich odbywających aplikację na zasadach określonych w art. 10e ust. 1-5, 9, 11 i 12 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Art. 92b.

1. Do obowiązków wojskowego aplikanta prokuratorskiego należy:

- 1) uczestniczenie w przewidzianych programem aplikacji zajęciach seminaryjnych prowadzonych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwanym dalej „Krajowym Centrum”, oraz w praktykach odbywających się w jednostkach organizacyjnych prokuratury, sądach i innych instytucjach związanych z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości,

- 2) samodzielne pogłębianie wiedzy prawniczej i praktycznych umiejętności niezbędnych do zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury,
 - 3) przystępowanie, w wyznaczonym terminie, do sprawdzianów wiedzy oraz kolokwium, przeprowadzanych w czasie aplikacji, a także do egzaminu prokuratorskiego,
 - 4) przestrzeganie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum oraz zarządzeń i poleceń porządkowych Dyrektora Krajowego Centrum.
2. Na czas trwania aplikacji Naczelny Prokurator Wojskowy wyznacza wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu patrona spośród prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Patronom przysługuje wynagrodzenie za sprawowanie patronatu w wysokości równej wynagrodzeniu patronów, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Art. 92c.

1. Naczelny Prokurator Wojskowy zwalnia ze stanowiska wojskowego aplikanta prokuratorskiego, który:
 - 1) został prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
 - 2) przestał spełniać wymagania określone w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2,
 - 3) uzyskał negatywną ocenę z kolokwium wyznaczonego w czasie aplikacji,
 - 4) złożył pisemne oświadczenie o rezygnacji z odbywania aplikacji,
 - 5) został uznany orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do pełnienia zawodowej służby wojskowej,
 - 6) rażąco naruszył obowiązki wojskowego aplikanta prokuratorskiego,
 - 7) w sposób rażący uchybił godności wojskowego aplikanta prokuratorskiego lub jego zachowanie godzi w dobre imię Krajowego Centrum lub wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
2. Naczelny Prokurator Wojskowy może zwolnić ze stanowiska wojskowego aplikanta prokuratorskiego, który:
 - 1) został prawomocnie skazany za nieumyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
 - 2) opuścił z przyczyn nieusprawiedliwionych ponad 20% zajęć seminaryjnych lub praktyk w danym roku szkoleniowym, ujętych w programie aplikacji,
 - 3) nie przystąpił w wyznaczonym terminie, bez usprawiedliwienia, do co najmniej dwóch sprawdzianów wiedzy przewidzianych w programie aplikacji,
 - 4) został dwukrotnie ukarany karą nagany.
3. Przed zwolnieniem wojskowego aplikanta prokuratorskiego ze stanowiska, z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, Naczelny Prokurator Wojskowy umożliwia wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu złożenie wyjaśnień.

4. **Od decyzji Naczelnego Prokuratora Wojskowego o zwolnieniu ze stanowiska wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.**

Art. 92d.

1. **Naczelny Prokurator Wojskowy może ukarać wojskowego aplikanta prokuratorskiego karą porządkową za przewinienie polegające na naruszeniu obowiązków lub uchybieniu godności wojskowego aplikanta prokuratorskiego.**
2. **Karami porządkowymi są:**
 - 1) **upomnienie,**
 - 2) **nagana.**
3. **Nie można ukarać wojskowego aplikanta prokuratorskiego po upływie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przewinieniu lub trzech miesięcy od dnia jego popełnienia.**
4. **Przed ukaraniem karą porządkową wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu umożliwia się złożenie wyjaśnień.**
5. **Od decyzji o ukaraniu wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.**
6. **Odpis prawomocnej decyzji o ukaraniu karą porządkową dołącza się do teczki akt personalnych wojskowego aplikanta prokuratorskiego.**
7. **Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji o ukaraniu karą porządkową Naczelny Prokurator Wojskowy zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt personalnych wojskowego aplikanta prokuratorskiego, jeżeli w tym czasie nie ukarano aplikanta inną karą.>**

Art. 93.

Aplikant może występować przed sądem rejonowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach w postępowaniu uproszczonym.

[Art. 94.

1. *Po ukończeniu aplikacji obowiązuje aplikanta złożenie egzaminu przed komisją powołaną przez Prokuratora Generalnego. W razie niedostatecznego wyniku, aplikant może przystąpić do egzaminu w drugim terminie, nie później jednak niż w ciągu sześciu miesięcy.*
2. *Prokurator apelacyjny - w stosunku do aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a wojskowy prokurator okręgowy - w stosunku do aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, mogą udzielić zezwolenia na przystąpienie do egzaminu w terminie późniejszym od terminu przewidzianego w ust. 1, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy.*
3. *Zgoda na przystąpienie aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury do ponownego egzaminu nie skutkuje przedłużenia służby wojskowej.*
4. *Po złożeniu egzaminu prokuratorskiego aplikant może być mianowany na stanowisko asesora prokuratury.*

nowe brzmienie art. 94 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

5. *W wypadku nieprzystąpienia do egzaminu, niedostatecznego wyniku egzaminu końcowego lub niemianowania asesorem z uwagi na brak możliwości uzyskania kwalifikacji do wykonywania zadań na tym stanowisku aplikant wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury skierowany zostaje do innej służby w siłach zbrojnych, chyba że w myśl przepisów ustawy lub przepisów o służbie wojskowej podlega zwolnieniu z zawodowej albo okresowej służby wojskowej.]*

<Art. 94.

1. **W ostatnim miesiącu trzeciego roku aplikacji wojskowy aplikant prokuratorski składa egzamin prokuratorski przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prokuratora Generalnego. W skład komisji wchodzi prokurator wojskowy będący przedstawicielem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.**
2. **Egzamin prokuratorski składa się z części pisemnej i ustnej.**
3. **Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu prokuratorskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Prokuratora Generalnego. W skład zespołu wchodzi prokurator wojskowy będący przedstawicielem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.**
4. **Naczelny Prokurator Wojskowy może udzielić wojskowemu aplikantowi prokuratorskiemu zezwolenia na zdawanie egzaminu prokuratorskiego w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna wskazana i udokumentowana przez wojskowego aplikanta prokuratorskiego przyczyna uniemożliwiają przystąpienie do egzaminu prokuratorskiego w terminie, o którym mowa w ust. 1.**
5. **Zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, Naczelny Prokurator Wojskowy udziela na pisemny wniosek wojskowego aplikanta prokuratorskiego, złożony nie później niż w ciągu miesiąca od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu prokuratorskiego.**
6. **Wojskowy aplikant prokuratorski, który nie przystąpił do egzaminu prokuratorskiego w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, albo odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu prokuratorskiego w czasie jego trwania, składa egzamin prokuratorski tylko raz, według zasad obowiązujących w przypadku niezdania egzaminu prokuratorskiego.**
7. **Uprawnienie do zdawania egzaminu prokuratorskiego wygasa po upływie okresu kontraktu, o którym mowa w art. 91c ust. 4.**
8. **Wojskowy aplikant prokuratorski, który nie zdał egzaminu prokuratorskiego, może raz przystąpić do ponownego jego składania, nie później jednak niż w ciągu roku od dnia zakończenia poprzedniego egzaminu. Poprawkowy egzamin prokuratorski przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prokuratora Generalnego. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.**
9. **Po złożeniu egzaminu prokuratorskiego wojskowy aplikant prokuratorski może być powołany na stanowisko asesora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.**
10. **W razie zwolnienia ze stanowiska, nieprzystąpienia do egzaminu prokuratorskiego lub niezdania tego egzaminu, wojskowego aplikanta prokuratorskiego zwalnia się z zawodowej służby wojskowej.>**

nowe brzmienie art. 94a wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

uchylenie art. 94b-96 wchodzi w życie jw.

[Art. 94a.

Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego, może zezwolić na odbywanie aplikacji pozaetatowej osobie, która:

- 1) spełnia wymagania określone w art. 14 ust. 1 pkt 1-3,*
- 2) została zakwalifikowana przez komisję egzaminacyjną po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 91 ust. 4.]*

nowe brzmienie art. 97 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

<Art. 94a.

Za udział w pracach zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej członkom tych zespołów i komisji przysługuje wynagrodzenie w wysokości równej wynagrodzeniu odpowiednio członków zespołów i komisji określonych w ustawie z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.>

[Art. 94b.

- 1. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego, cofa aplikantowi zezwolenie na odbywanie aplikacji pozaetatowej, jeżeli:*
 - 1) zrezygnuje on z odbywania aplikacji,*
 - 2) rażąco narusza obowiązki aplikanta.*
- 2. Cofnięcie zezwolenia na odbywanie aplikacji pozaetatowej następuje z dniem określonym przez prokuratora apelacyjnego.*

Art. 94c.

Do aplikantów pozaetatowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 90, art. 94 ust. 1, 2 i 4.

Art. 95.

Do aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 46 i 46a ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 62 ust. 1, 1g i 2 oraz art. 65 ust. 1 i 2.

Art. 96.

Aplikanci powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury za naruszenie swoich obowiązków ponoszą odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach obowiązujących mianowanych urzędników państwowych.]

[Art. 97.

Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb mianowania, zmiany warunków pracy oraz rozwiązywania stosunku pracy, a także szczegółowe obowiązki związane z zajmowaniem stanowiska aplikanta, organizację aplikacji prokuratorskiej, zakres egzaminu prokuratorskiego, skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia i postępowanie komisji egzaminacyjnej, a dla wojskowych jednostek organizacyjnych

<Art. 97.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania naboru dla kandydatów na aplikację prokuratorską w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, skład, sposób powoływania członków zespołu konkursowego i komisji konkursowej oraz tryb ich postępowania – mając na uwadze zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, pisemną i ustną formę poszczególnych części konkursu, system punktowy ocen konkursowych, a także ocenę predyspozycji kandydata do zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury;**
- 2) organizację i przebieg aplikacji, w tym:**
 - a) system punktowy oceny postępów wojskowego aplikanta prokuratorskiego w czasie aplikacji, a także wyników kolokwium oraz egzaminu prokuratorskiego,**
 - b) szczegółowy tryb i warunki odbywania aplikacji,**
 - c) szczegółowy tryb i warunki sprawowania patronatu nad wojskowym aplikantem prokuratorskim**– uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury;
- 3) zakres, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania egzaminu prokuratorskiego, skład zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania ich członków oraz tryb postępowania – uwzględniając zakres odbytej aplikacji, pisemną i ustną formę egzaminu, kwalifikacje członków komisji egzaminacyjnej, a także mając na uwadze konieczność zagwarantowania właściwego poziomu organizacyjnego i merytorycznego egzaminu prokuratorskiego oraz zabezpieczenia jednakowych warunków jego składania przez wszystkich wojskowych aplikantów prokuratorskich;>**

Art. 98.

1. Asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury mianuje i zwalnia Prokurator Generalny, a asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury – Naczelnny Prokurator Wojskowy.
2. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asesora prokuratury. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska asesora sądowego.

Art. 99.

1. Prokurator Generalny może powierzyć asesorowi powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a Naczelny Prokurator Wojskowy - asesorowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na czas określony, nieprzekraczający trzech lat, pełnienie czynności prokuratorskich, jednakże bez prawa:
 - 1) udziału w postępowaniu przed sądem apelacyjnym i okręgowym,
 - 2) sporządzania środków zaskarżenia i wniosków do Sądu Najwyższego oraz występowania przed tym Sądem.
2. Asesor prokuratury nie posiadający uprawnień do pełnienia czynności prokuratorskich może występować w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach w postępowaniu uproszczonym.

Art. 100.

1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych - przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1a-1d i ust. 1h-1k oraz art. 62a ust. 1 - w zakresie art. 69-71, art. 73 i art. 74, art. 99-102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 - oraz art. 62a ust. 2-5, a także art. 62b, art. 62c i art. 65a.
2. Prokurator Generalny może, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zwolnić asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury ze służby. Przepis art. 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. Naczelny Prokurator Wojskowy zwalnia asesora wojskowej jednostki organizacyjnej ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, jeżeli nie został on powołany na stanowisko prokuratora w terminie sześciu miesięcy od dnia upływu okresu, na który powierzono asesorowi pełnienie czynności prokuratorskich. W takim przypadku asesora przenosi się do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej lub określonego przez niego organu.
4. Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 44a.

Rozdział 5a**Asystenci prokuratorów****Art. 100a.**

1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury mogą być zatrudnieni asystenci prokuratorów.
2. Asystent prokuratora, w zastępstwie i na podstawie pisemnego upoważnienia prokuratora, jest uprawniony do:
 - 1) wykonywania bieżących czynności nadzoru nad dochodzeniem,
 - 2) przeprowadzania w toku postępowania przygotowawczego czynności procesowych:
 - a) przesłuchania świadka,
 - b) zatrzymania rzeczy i przeszukania,

- c) oględzin,
 - d) eksperymentu.
3. Asystent prokuratora wykonuje samodzielnie czynności administracyjne związane z prowadzeniem i nadzorowaniem postępowań przygotowawczych oraz z przygotowaniem decyzji kończących te postępowania.
 4. Asystent prokuratora w Prokuraturze Krajowej wykonuje także inne czynności, zlecone przez przełożonego.
 5. Na stanowisku asystenta prokuratora może być zatrudniony ten, kto:
 - 1) jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
 - 2) jest nieskazitelnego charakteru,
 - 3) ukończył wyższe studia w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
 - 4) ukończył 24 lata,
 - 5) odbył staż urzędniczy w sądzie lub w prokuraturze albo spełnia warunki do zwolnienia od odbywania tego stażu, określone w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury, bądź był zatrudniony w prokuraturze jako urzędnik na stanowisku specjalisty przez okres co najmniej dwudziestu czterech miesięcy.
 6. Przed zatrudnieniem asystenta prokuratora kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego.
 7. Kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asystenta prokuratorskiego zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:
 - 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,
 - 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
 - 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych..
 8. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Do asystentów prokuratora stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.²⁾), z zastrzeżeniem ust. 13.
 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów prokuratorów, mając na uwadze zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, zapewniając rzetelne wykonywanie powierzonych zadań.
 10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i urzędników prokuratur oraz zasadę różnicowania wynagrodzenia asystentów prokuratorów w zależności od tego, czy zatrudnieni są w prokuraturze rejonowej, okręgowej czy apelacyjnej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433 i Nr 102, poz. 690.

11. Asystent prokuratora, który ukończył wyższe studia prawnicze i uzyskał tytuł magistra, po przepracowaniu sześciu lat na tym stanowisku może zgłosić prokuratorowi apelacyjnemu zamiar przystąpienia do egzaminu prokuratorowskiego. W takim przypadku asystent prokuratora dopuszczany jest do egzaminu prokuratorowskiego w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów prokuratorowskich.
12. Do asystentów prokuratorów przepis art. 44a stosuje się odpowiednio.
13. Asystenci prokuratora w Prokuraturze Krajowej są zatrudniani na zasadach określonych w art. 47¹ ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.³⁾).

Art. 100b.

1. Asystenci prokuratorów podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym dokonywanym przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej prokuratury, obejmującym jakoś i terminowość wykonywania zadań, przestrzeganie dyscypliny pracy, efektywność wykorzystania czasu pracy oraz realizację doskonalenia zawodowego.
2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych asystentów prokuratorów. W rozporządzeniu należy określić terminy dokonywania ocen, sposób ich wyrażania i podawania do wiadomości osobom ocenianym oraz uwzględnić prawo osób ocenianych do kwestionowania dokonanych ocen.

Art. 100c.

1. Właściwy prokurator, określony w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, zwany dalej „prokuratorem”, organizuje w drodze konkursu nabór kandydatów na stanowisko asystenta prokuratora.
2. Prokurator informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie prokuratury, we właściwym ze względu na siedzibę prokuratury urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.
3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prokuratora.
4. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta prokuratora.
5. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób lub rezygnacji kandydata.
6. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na stanowisko asystenta prokuratora, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w prokuraturze.
8. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o osobie ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie.

Rozdział 6

Urzednicy i inni pracownicy

Art. 101.

1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury zatrudnieni są urzednicy i inni pracownicy.
2. Zasady zatrudniania urzedników i innych pracowników oraz ich obowiazki i prawa okreslaja odrębne przepisy.

Rozdział 6a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 101a.

1. Prokurator Generalny przetwarza dane osobowe prokuratorów oraz asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.
2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7 (art. 102-107). (skreślony).

Rozdział 8

Przepisy szczególne dotyczące prokuratorów wojskowych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury

Art. 108.

1. Wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury wchodzi w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U.z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

- 1a. Działalność wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury jest finansowana z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.
2. W zakresie służby wojskowej Naczelnym Prokurator Wojskowy podlega Ministrowi Obrony Narodowej, a pozostali prokuratorzy wojskowi - właściwym prokuratorom przełożonym.
3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury dla osób niebędących oficerami, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych.

Art. 109.

1. Naczelnym Prokurator Wojskowy składa Prokuratorowi Generalnemu i Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdania z działalności prokuratorów wojskowych oraz informuje ich bieżąco o pracy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym może określać zadania prokuratorów wojskowych w zakresie zapobiegania przestępczości oraz umacniania dyscypliny i porządku w wojsku.

Art. 110.

[1. Zwolnienie asesora lub aplikanta ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje odpowiednio w przypadkach określonych w art. 94 ust. 5 i w art. 100 ust. 3, a także gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.]

<1. Zwolnienie asesora lub wojskowego aplikanta prokuratorskiego ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje odpowiednio w przypadkach określonych w art. 94 ust. 10 i w art. 100 ust. 3, a także gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.>

2. Prokuratora lub asesora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed odwołaniem go ze stanowiska prokuratora lub asesora, chyba że przechodzi w stan spoczynku lub zachodzi sytuacja określona w art. 62a ust. 4.

Art. 111.

1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Naczelnym Prokurator Wojskowy.
2. Zasady wyznaczania oficerów i chorążych zawodowych, podoficerów zawodowych oraz mianowania pracowników cywilnych na stanowiska nieprokuratorские w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury oraz kwalifikacje wymagane do objęcia tych stanowisk określają odrębne przepisy.

nowe brzmienie ust. 1 w art. 110 wchodzi w życie z dn. 1.01.2008 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 64, poz. 433)

3. Naczelnny Prokurator Wojskowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nie przekraczający sześciu miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Za zgodą prokuratora okres delegowania może trwać dłużej niż sześć miesięcy.
4. Wojskowy prokurator okręgowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nie przekraczający dwóch miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.

Art. 112.

1. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, ani zatrzymany bez zgody Naczelnego Prokuratora Wojskowego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego. Przepisy art. 54 ust. 2- 3 stosuje się odpowiednio.
2. Za przewinienia dyscyplinarne aplikanci wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury odpowiadają na podstawie wojskowych przepisów dyscyplinarnych.

Art. 113.

Za przewinienia dyscyplinarne i wykroczenia prokuratorom wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury mogą być wymierzone kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) ostrzeżenie o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku,
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko,
- 5) wydalenie ze służby prokuratorskiej.

Art. 114.

1. Sąd dyscyplinarny, wymierzając karę wydalenia ze służby prokuratorskiej, występuje z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o zwolnienie ukaranego z zawodowej służby wojskowej. W rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.⁵⁾) zwolnienie takie jest równoznaczne ze zwolnieniem wskutek prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej.
2. Przewidziane w art. 71 zawieszenie w czynnościach służbowych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, po-

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602.

ciąga za sobą skutki zawieszenia na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750) oraz ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Art. 115.

1. Prokurator wojskowy, w razie naruszenia przez organ wojskowy prawa, rozkazów lub zarządzeń Ministra Obrony Narodowej o charakterze ogólnym oraz stwierdzenia okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, wnosi, po wyjaśnieniu sprawy, sprzeciw lub wystąpienie do właściwego organu wojskowego.
2. O sposobie załatwienia sprzeciwu lub wystąpienia zawiadamia się niezwłocznie prokuratora wojskowego, który wniósł sprzeciw lub wystąpienie.
3. Prokurator wojskowy może przeprowadzić kontrolę problemową lub kompleksową przestrzegania prawa przez organy i przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem sądów wojskowych.
4. Prokurator wojskowy w toku wykonywania kontroli może, poza uprawnieniami wymienionymi w art. 43 ust. 1, dokonywać czynności w siedzibach kontrolowanych organów lub jednostek organizacyjnych, zaznajamiać się, w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia sprawy, z poszczególnymi zagadnieniami wojskowymi oraz zwracać się do właściwych dowódców (szefów) o przeprowadzenie badań lub szczegółowej kontroli działalności organów wojskowych.
5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb postępowania prokuratorów wojskowych w sprawach wymienionych w ust. 1 - 4. Rozporządzenie powinno w szczególności określać właściwość, szczegółowe uprawnienia oraz czynności prokuratorów wojskowych w tych sprawach, sposób i formę wnoszenia sprzeciwów i wystąpień, a także sposób dokumentowania przeprowadzonej kontroli i jej wyników.

**Ad. art. 116 ust. 2 -
zniesiono stanowisko
prokuratora w Mini-
sterstwie Sprawie-
dliwości; prokurato-
rzy pełnią swe funk-
cje w Ministerstwie
Sprawiedliwości jako
prokuratorzy dele-
gowani.**

Art. 116.

1. Do prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, stosuje się w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą przepisy dotyczące żołnierzy zawodowych lub służby okresowej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.
2. Stanowiskami równorzędnymi prokuratorów w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury są odpowiednio stanowiska w:
 - 1) Prokuraturze Krajowej i Naczelnej Prokuraturze Wojskowej,
 - 2) prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze okręgowej,
 - 3) prokuraturze rejonowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej.
3. Okres służby lub pracy na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej jest równorzędny z okresem pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej i liczy się od dnia objęcia stanowiska prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

4. Uposażenie prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, określają przepisy o uposażeniu żołnierzy.
5. Uposażenie, o którym mowa w ust. 4, oraz wynagrodzenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, jest równe wynagrodzeniu prokuratorów oraz odpowiednio asesorów i aplikantów w równorzędnych powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz stanowisk i funkcji prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów, asesorów i aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, mając na względzie zakres wykonywanych przez prokuratorów, asesorów i aplikantów czynności służbowych.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 117.

Przepisy art. 57 i 60 stosuje się także do prokuratorów, którzy przeszli na emeryturę lub rentę przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 118.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach szczególnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁶⁾), a w sprawach nieuregulowanych, także w przepisach tej ustawy – przepisy Kodeksu pracy.

Art. 119.

Ilekcioć w ustawie jest mowa o ministrach, rozumie się przez to również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelných organów administracji państwowej oraz kierownikóů urzędów centralnych.

Art. 120.

1. Traci moc ustawa z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. z 1980 r. Nr 10, poz. 30 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214).
2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianých w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600.

